Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 299
Vineri 8 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Să folosim din plin fiecare zi bună de lucru

La semănat

Văzînd această fotografie, făcută în ziua de 21 februarie, cine mai poate spune că în Regiunea Autonoma Maghiară primăvara vine mai tîrziu?

In prima zi bună de lucru, harnicii colectiviști din Ghidfalău, raionul Sf. Gheorghe, au însămînțat 16 ha cu grîu de primăvară. Alte 60 de hectare au fost pregătite pentru însămînțat.

In clișeu: Patru semănători lucrează pe tarlaua mare a colectivei.

Cu ele ne mîndrim

CONSTANȚA BANU
inginer agronom, șefa secției agricole raionale Drăgănești-Vlașca

MARIA DINU
președinta gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Bolintinul din Deal, regiunea București

IOANA S. IOAN
fruntașă a recoltelor bogate, membra a întovărășirii agricole „Viață Nouă" din comuna Ionești, regiunea Pitești. A fost aleasă de curînd deputată în Marea Adunare Națională.

8 MARTIE — Ziua internațională a femeii

In această zi de mare sărbătoare a tuturor femeilor iubitoare de pace de pretutindeni îmi revin în minte imaginile unui film documentar sguduitor pe care l-am văzut zilele trecute. Se chema „Tu și camarazii tăi" și era istoria tristă a celor două războaie mondiale. Imagini puternice, răscolitoare: orașe arzind, sate pustiite, o coloana nesfîrșită de tineri dînd piept cu moartea, o mama care strînge la piept copilul sfîrtecat de schije. Nu, asemenea grozăvii nu le dorim repetate! Mamele, femeile din întreaga lume, alături de iubitorii de pace de pretutindeni, luptă astăzi mai unite ca oricînd. Forțele păcii pot împiedica pe incendiatorii omenirii, — cei ce reînvie Wehrmachtul și fac din Speidel, odinioară om de nădejde al lui Hitler, un mare comandant al oștilor apusene — să arunce omenirea într-un al treilea război mondial.

„Se spunea pe vremuri — a arătat delegata olandeză Edit Tirebeau la una din sesiunile F.D.I.F. — că Germania are cei mai buni soldați. Dorim astăzi ca Germania să aibă cele mai bune mame!".

Ziua de 8 Martie este sărbătoarea prieteniei milioanelor de femei și mame luptătoare active pentru pace, pentru drepturile lor, pentru ocrotirea copiilor și pentru un trai mai bun. Cu 47 de ani în urmă, cînd la Copenhaga a avut loc prima conferință internațională a femeii, 8 Martie era doar ziua speranței. Astăzi ea a devenit ziua încrederii ferme în triumful păcii și progresului.

In statul nostru democrat-popular, una din marile biruințe dobîndite de poporul muncitor condus de partid este și descătușarea femeii. Egală în drepturi cu bărbatul, participantă activă la viața statului, femeia s-a eliberat de sub dubla exploatare la care era supusă în trecut: ca muncitoare și ca soție. Ea se bucură astăzi de toate drepturile și libertățile pentru care în trecut a luptat. Peste 6.000 de femei au fost distinse cu ordine și medalii. 60 sînt laureate ale Premiului de Stat. Peste 31.000 au fost distinse cu titlul de „Mamă Eroină", cu decorațiile „Gloria maternă" și „Medalia Maternității". Avem un număr însemnat de muncitoare fruntașe în producție, de inginere, profesoare și tehniciene de înaltă calificare.

Și la sate viața femeii s-a schimbat cu totul. In drumețiile mele de-a lungul și de-a latul țării am avut prilejul să cunosc și să stau de vorbă cu țărănci care odinioară au născut pe cîmp, au trudit din greu la boier pentru un ciur de mălai. In Țara Făgărașului, la Șercaia, astă toamnă am discutat cu Elena Scurtu care tocmai dăduse viață celui de al 11-lea copil. L-a născut nu pe cîmp ca pe primul fecior ci la casa de nașteri, construită acum cîțiva ani în Șercaia. Becul electric, radioficarea și cinematograful au pătruns larg la sate tot în acești ani.

Cea mai însemnată dintre schimbările ivite în acești ani în viața satului este însă cooperativizarea. In gospodăria cea mare, pe tarlalele fără haturi, țăranca își arată din plin vrednicia. Avem astăzi cîteva sute de mii de femei colectiviste și dintre ele aproape 3.000 sînt membre în consiliile de conducere. Cu una dintre ele, Lucreția Ilincă, de la gospodăria colectivă din Palazul Mare, regiunea Constanța, am stat de vorbă de curînd. Această femeie, pînă nu de mult neștiutoare de carte, socotea acum în cifre veniturile gospodăriei lor milionare. Ea știa să-ți vorbească despre avantajele aplicării unor înaintate metode agrotehnice, știa să-ți spună cu curaj și despre unele lipsuri ce mai există încă pe la ei și care trebuiesc biruite. Fruntașă în producție, mamă și soție, aceasta-i colectivista Lucreția Ilincă. Și ca ea sînt azi tot mai multe femei în satele patriei noastre. Draghina Curtu sau Maria Zidaru, maestra recoltelor bogate Elena Roșculescu din Turcinești, raionul Tîrgu Jiu, Ana Avesalon, brigadieră fruntașă la G.A.S. Afumați, regiunea București etc. sînt femei despre ale căror succese în producție s-a dus vestea în întreaga țară. Statul nostru democrat popular le dă putința să muncească și să se remarce. Visurile lor înaripate se transformă în fapte.

Cetățene demne ale unei țări libere, femeile patriei noastre sărbătoresc ziua de 8 Martie, ziua prieteniei, a solidarității femeilor de pretutindeni punînd întreaga lor capacitate de muncă, tot devotamentul și energia creatoare alături de soții, frații și părinții lor, în slujba construirii socialismului. Și femeile din țara noastră contribuie din plin la întărirea marii familii ce cuprinde de la Elba la Pacific, peste 900.000.000 de oameni liberi, la întărirea păcii în întreaga lume.

TANIA LOVINESCU

FEMEI DECORATE

In Capitală și în numeroase orașe ale țării au loc adunări în cadrul cărora sînt înmînate distincții pe care Prezidiul Marii Adunări Naționale le acordă mamelor care au născut și crescut mai mulți copii.

In regiunea Timișoara au fost remise ordinele „Mamă eroină" și „Gloria Maternă" la 14 femei, iar „Medalia maternității" clasa I-a și a II-a la 42 de mame. Printre femeile care poartă acum ordinul „Mamă eroină" se numără muncitoarea Paraschiva Ianculescu din Reșița care a născut cel de-al 11-lea copil, colectivista Maria Kovacs din comuna Satchinez și altele.

Ordinele „Mamă eroină" și „Gloria Maternă", precum și „Medalia maternității" au fost înmînate în regiunea Suceava la aproape 400 de femei, printre care se numără Elena Silion, Catinca Ungureanu, Domnica Botezatu, Claudia Bițirel.

Gospodăriile colective contribuie la alcătuirea fondului central de produse agricole

Angajamentele colectiviștilor din Beba Veche...

Intr-o adunare generală pe care au ținut-o zilele trecute, colectiviștii din comuna Beba Veche, regiunea Timișoara, au hotărît ca în acest an să vîndă mari cantități de cereale și să contracteze animale și produse animale cu statul. Astfel, ei vor vinde statului 30.000 kg de grîu, 30.000 kg de porumb și 10.000 kg de floarea-soarelui. Ei au hotărît, de asemenea, să contracteze cu statul 50 ha de muștar, 11 ha de sfeclă de zahăr, 15 ha cu cînepă, 6 ha de tutun, 10 ha cu ceapă și 5 ha cu usturoi. In cursul anului acesta, colectiviștii din Beba Veche vor mai livra statului pe baza de contract, 450 kg de lînă, 5.000 litri de lapte, 60 miei, 40 porci grași și 5 mînzați.

...și ale celor din Liebling

Cu prilejul adunării generale de discutare și aprobare a proiectului planului de producție pe anul 1957 și colectiviștii din comuna Liebling, aceeași regiune, au hotărît să răspundă prin fapte măsurilor luate de plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

Ei și-au propus să vîndă statului, prin contractări și achiziții, următoarele produse vegetale și animale: 15.000 kg de grîu, 10.000 kg de orz, 2.000 kg de semințe de trifoi, 160.000 kg de legume și cartofi, 15.267 kg de lapte de vacă, 3.500 kg de lapte de oaie, 300 kg miere de albine, 10.700 ouă, 30 de porci de cîte 120 kg fiecare, 30 de miei precum și alte produse.

Nici colectiviștii din raionul Vînju Mare nu se lasă mai prejos

In ultima vreme tot mai multe gospodării colective din satele și comunele raionului Vînju Mare, regiunea Craiova, au hotărît să contribuie la buna aprovizionare a oamenilor muncii cu produse agricole. Astfel, gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Bălăcița a încheiat cu statul contracte pentru livrarea a 20 de bovine, 15 porcine și 100 miei. De asemenea, gospodăria colectivă din Flămînda va vinde statului 10 bovine iar cea din Crivina 7 bovine.

Ce părere aveți, tovarăși directori?

— Scrisoare deschisă tovarășilor directori generali VASILIU CHIRIAC, NICOLAE BOLOGAN și CONST. ȘERBAN din Ministerul Agriculturii —

După cum bine vă este cunoscut, în întreaga țară lucrările agricole de primăvară au început încă de acum trei săptămîni. In regiunea Constanța, pînă la 4 martie, S.M.T.-urile au și realizat 10 la sută din planul campaniei de primăvară, iar cele din Regiunea Autonomă Maghiară 5,5 la sută. Succese însemnate s-au obținut și în alte regiuni. Aceasta dovedește că mecanizatorii, agronomii și ceilalți muncitori din S.M.T.-uri, înțelegînd să răspundă cu cinste sarcinilor ce le stau în față în acest an, au pornit la lucru din primele zile, cu avînt sporit.

Iată însă că entuziasmul lor, pentru a obține în acest an succese de seamă, este frînat de o serie de greutăți ce ar fi putut fi din timp înlăturate, dacă și dumneavoastră ați fi pus mai multă inimă în vederea bunei pregătiri a muncilor agricole.

In primul rînd, e vorba de nerepararea la timp a întregului parc de tractoare și mașini agricole. Deși numeroși mecanizatori din S.M.T.-uri au voit să iasă la lucru odată cu tovarășii lor care au avut mașinile reparate din vreme, ei nu au putut face acest lucru, deoarece nu mai puțin ca 951 de tractoare sînt încă nereparate, — în aceeași stare ca și la încheierea campaniei agricole din toamna trecută. Să vă amintim, de pildă, numai că la 4 martie, în S.M.T.-urile din regiunea Constanța se aflau nereparate 342 de tractoare, în regiunea Galați 158, iar în regiunea București 112?

Dar mai grav decît nerepararea unui număr atît de important de tractoare este faptul că neluîndu-se măsuri ca pregătirea utilajului agricol să înceapă efectiv din luna decembrie 1956, în multe S.M.T.-uri și centre mecanice s-a lucrat ulterior „în asalt". Urmarea acestui sistem de lucru s-a văzut atît la recepția mașinilor, cît și de curînd, în primele zile de arături și însămînțări; numeroase tractoare s-au defectat, din cauză că reparațiile au fost făcute de mîntuială. De pildă, 4 tractoare de la S.M.T. Orăștie, „reparate" la C. M. Sibiu s-au oprit din lucru după primele brazde. La fel s-au petrecut lucrurile cu 6 tractoare ale S.M.T.-ului Toporu, „reparate" la C. M. Drăgănești, cu 7 tractoare de la S.M.T. Cuza Vodă „reparate" la C.M. Ciulnița, ca și cu multe altele de la S.M.T. Hagieni, Băneasa și Adamclisi, regiunea Constanța, „reparate" la Centrul Mecanic Ovidiu.

Cine este vinovat pentru această situație? De cine credeți dumneavoastră că amintesc mecanizatorii, cînd după 2—3 ture executate cu diferite agregate, se pomenesc pe brazdă cu scurgeri de motorină și ulei la tractor, cu injectoarele nereglate ori chiar cu motoarele gripate? Numai de mecanicii care au făcut reparații de mîntuială, ori și de aceia care — avînd sarcina să îndrume și să controleze lucrările — s-au complăcut toată iarna în ideia că „anul acesta munca este bine organizată, că e timp destul de lucru și că oricum, situația e mai bună ca în 1956"....?

Răspunsul e ușor de dat.

De cîte ori v-am întrebat care este cauza principală a rămînerii în urmă la repararea utilajului agricol, dumneavoastră, tovarășe director general Vasiliu Chiriac, ca și dumneavoastră tovarășe director general Bologan Nicolae, ne-ați răspuns pe scurt „lipsa de piese de schimb".

Dacă acest lucru este adevărat pentru unele regiuni, în alte regiuni (Iași, Suceava, București etc.) a lipsit însă tocmai principalul pentru executarea lucrărilor la timp și de bună calitate: spiritul gospodăresc, organizarea chibzuită a reparațiilor, folosirea tuturor rezervelor interne.

AL. RAICU

(Continuare în pag. a 4-a)

Porumb hibrid, îngrășăminte naturale și chimice

Adunați la căminul cultural din comună, țăranii muncitori din Drăgănești, raionul Beiuș, regiunea Oradea, au hotărît acum cîteva zile ca în această primăvară să însămînțeze cu porumb hibrid suprafețe cît mai mari de teren.

De asemenea, tot în scopul obținerii de recolte bogate, ei au pornit a doua zi să transporte la cîmp gunoiul de grajd și să-l împrăștie pe ogor în vederea încorporării acestuia sub brazdă. Astfel, au fost cărate peste 40 de vagoane de gunoi de grajd de către gospodari ca: Ioan Iluț, Ioan Pirtea, Ion Bunta, Vasile Abrudanu, Ioan Nesa și mulți alții.

Totodată, țăranii muncitori din Drăgănești, raionul Beiuș, au ridicat de la sfatul popular cantitatea de 2.000 kg îngrășăminte chimice, pe care le vor împrăștia pe semănăturile ieșite rare și slabe din iarnă.

I. GAVRA
corespondent

Oaspeți de peste hotare

Miercuri dimineața a sosit în Capitală o delegație de lucrători din agricultura R. P. Bulgaria. Oaspeții vor face schimb de experiență cu lucrători din Ministerul Agriculturii și din institute agricole în domeniul mecanizării agriculturii, învățămîntului și propagandei agricole.

Planuri de muncă „model" și... atîta tot

In lunile de iarnă, gospodarii harnici și chibzuiți nu stau cu mîinile în sîn. Dimpotrivă. Folosind cu pricepere fiecare zi bună de lucru, ei se pregătesc cu rîvnă pentru începerea muncilor pe ogoare.

De multă hărnicie și chibzuință în ce privește pregătirile în vederea campaniei agricole de primăvară din acest an, au dat dovadă și unele întreprinderi agricole socialiste din cuprinsul raionului Huși. Așa, de pildă, dacă poposești în aceste zile la S.M.T. Huși, la gospodăriile agricole de stat Averești și Poiorăni precum și la cîteva gospodării colective, vei constata că aici s-au terminat încă de mult revizuirea și repararea utilajului agricol, condiționarea semințelor etc. Ba, unele gospodării colective, cum sînt cele din Vutcani și Sălăgeni, au și însămînțat orzul și mazărea. Harnici s-au arătat și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Arsura, care, urmînd exemplul colectiviștilor, au ieșit la însămînțatul orzului.

Dacă ai merge însă prin alte sate și comune din raionul Huși, ai constata că cele mai multe sînt în urmă cu pregătirile pentru muncile agricole de primăvara. Așa, spre exemplu, stau lucrurile în comunele Epureni, Averești, Duda, Lunca Banului și altele. In aceste comune, ai să vezi ca membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare, inginerii și tehnicienii agronomi se preocupă foarte puțin de repararea uneltelor agricole, condiționarea semințelor, transportarea gunoiului de grajd la cîmp, întreținerea semănăturilor de toamna etc. In schimb ai să găsești peste tot planuri de muncă „model".

Că inginerii și tehnicienii agricoli care răspund de îndrumarea țăranilor muncitori din aceste comune s-au mulțumit doar cu întocmirea de planuri de muncă „model" poți să-ți dai seama și din faptul că, în multe părți, gunoiul de grajd, în loc să fie folosit la sporirea fertilității pămîntului, e folosit la astuparea rîpilor și gropilor de la marginea satelor.

Bine, bine, ar putea întreba cineva, dar tovarășii ingineri de la raion de ce nu controlează felul cum se desfășoară pregătirile pentru campania de primăvară? Tocmai aici e buba. Atunci cînd merg pe teren, unii tovarăși de la raion se opresc ici, colo cîte o oră, două, constată, recomandă și... fuga înapoi la raion, ca nu cumva să-i prindă noaptea pe drum. Așa procedează chiar și tov. Ion Hărăguță, președintele sfatului popular raional. Zilele acestea, de pildă, deplasîndu-se în comuna Gorban, s-a interesat cîte puțin de școală, de căminul cultural și... atîta tot.

Din dorința de a sprijini țărănimea muncitoare în sporirea producției de porumb, secția agricolă a raionului Huși a recomandat tuturor gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori să însămînțeze suprafețe cît mai mari cu porumb hibrid. Dar măsuri pentru asigurarea necesarului de sămînță hibridă de porumb nu a luat.

Față de această situație, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Huși, secția agricolă raională și toți inginerii și tehnicienii agricoli de la comune au datoria de a sprijini, îndruma și controla cu mai multă stăruință și competență pregătirile în vederea începerii lucrărilor agricole de primăvară, pentru a se asigura astfel succesul deplin al acestei campanii care hotărăște în bună măsură soarta recoltei.

N. IANCU

LEGUMICULTORI HARNICI

Se pare că vremea nu mai ține seama de calendar. Răspunzînd parcă dorinței oamenilor muncii de pe ogoare, primăvara și-a făcut apariția mai de timpuriu. Harnicii muncitori de la gospodăria de stat „Tudor Vladimirescu" din regiunea Oradea au întîmpinat-o cu bucurie și bine pregătiți pentru muncile agricole din campanie. Iar printre cei dintîi care au început lucrările au fost legumicultorii.

In acest an grădina de legume a gospodăriei laolaltă cu semincería totalizează vreo 250 de hectare. Pe aceste ogoare zilele trecute puteau fi văzute zeci de tractoare, ctelaje și sute de muncitori.

In grădina din preajma gospodăriei am întîlnit un grup de ingineri care discutau cu aprindere proiectul unei sere; ceva mai departe cîteva echipe de muncitori amenajau paturi calde, cerneau mraniță și bătuceau gunoiul în jurul tocurilor.

— Peste cel mult 10 zile — mi-a spus tov. Bocu, secretarul organizației de bază, care se afla printre oameni — vom livra primele cantități de ceapă verde; și cred că nu mulți ne-au luat înainte. Dacă vreți însă să vedeți adevărata noastră grădină, haidem pînă dincolo de Mureș. Că acolo e grosul răsadnițelor.

După o bucată de drum, ne-am oprit la capătul unei tarlale pe care tractoristul Ioan Blăjan o brăzda cu un K.D. Incepuse munca din zori și aproape că isprăvise de arat o „tablă" dintre două diguri. La depărtare de vreun sfert de ceas de mers cu piciorul, i-am întîlnit pe muncitorii Francisc Formitag și Andrei Biur împreună cu vreo 8 ortaci care arau cu plugurile trase de cai.

Aici este un adevărat șantier. Cele cinci brigăzi, cuprinzînd peste 100 de oameni, mai cu seamă femei — se întrec în muncă. Răsadnițele se întind cît cuprinzi cu ochii. La ora asta, geamurile sînt ridicate și plănuțele gingașe se răsfață la soare.

I. BORȘAN
corespondent

Folosesc întreaga capacitate de lucru a tractoarelor

Pentru a putea face față obligațiilor contractuale (4.500 ha arături de însămînțare și 3.200 ha semănat etc.), mecanizatorii de la S.M.T. Ostrov din regiunea Constanța au hotărît să folosească întreaga forță de tracțiune la cîrlig a tractoarelor. In acest scop, pe terenurile care nu prezintă pante prea înclinate, cum ar fi cele de la gospodăriile colective din Canlia, Esichioi și Coslugea, se lucrează cu pluguri „Ilie Pintilie" cărora li s-a montat cea de a patra trupiță.

Tractoristul Gheorghe Stoica, împreună cu elevul Gheorghe Mișcă folosesc cu îndemînare un agregat complex format dintr-un cultivator CUT-21, o semănătoare I.A.R.-511 și 4 cîmpuri de grape flexibile. Muncind cu vrednicie, ei au reușit să termine pînă la 1 martie toate însămînțările din epoca I-a la gospodăria colectivă din comuna Almalău, semănînd peste 120 ha cu orz, ovăz, floarea-soarelui și borceag.

S.M.T. Ostrov a contractat pentru primăvara aceasta și însămînțatul unor mari suprafețe cu porumb. Pentru a folosi și la aceste lucrări întreaga forță de lucru a tractoarelor, au fost pregătite de pe acum 6 agregate complexe cu ajutorul cărora se face în același timp cultivația, semănatul și grăpatul. Agregatele acestea vor fi folosite la colectivele din Almalău, Canlia, Satu Nou și Esichioi.

Mai trebuie adăugat că în scopul utilizării la maximum a forței de lucru a tractoarelor, munca a fost organizată în două schimburi. Pentru aceasta, în schimbul întîi lucrează elevii tractoriști cu armata făcută care urmează în stațiune cursul de specializare de 9 luni.

Astfel, folosind cele mai înaintate metode de lucru, mecanizatorii de la S.M.T. Ostrov au și realizat pînă la 1 martie 996 hantri, ceea ce reprezintă 13,2 la sută din planul de producție pe campania de primăvară.

I. LEȘEANU

EI NU S-AU MAI NĂSCUT PE CÎMP

Tînără, un boboc de fată, așa te-am cunoscut cu ani în urmă, cînd mînat de treburile mele gazetărești am poposit prin Bereștii de Jos ai Călmățuiului. Iți amintești, Vasilico? Abia te măritaseși cu Marin Ilie. Ați intrat în gospodăria colectivă și ați muncit cu tragere de inimă, îndrăgostiți de marea familie din care făceați parte. An de an ați dus acasă roade tot mai bogate. V-ați înstărit. Erați tineri și aveați de toate. Trăiați fericiți. Apoi, au venit copiii: acum doi ani Fănică, și-n preajma ultimului an nou Leana. Fericirea voastră nu a mai cunoscut margini.

Te-am văzut cînd ai plecat cu ghemotocul în brațe de la casa de nașteri. Trecuseră abia cîteva zile de cînd născuseși al doilea copil și erai tot tînără și frumoasă. Și ce mîndră coborai treptele castelului fost altădată proprietatea prințului Știrbei! Mi-am adus aminte atunci, că neam de neamul tău nu călcase în încăperile acestea pe vremea cînd de jur împrejur, pe 10.000 de hectare, se întindea moșia prințului. Pe vremea aceea femeile nu nășteau în case de nașteri, ci pe acolo pe unde le apuca împlinirea sorocului, pe cîmp ori la arie. Doar cele care nășteau iarna, nășteau acasă pe un pat cu așternut curat. Cît despre asistența medicală, o babă pricepută în ale moșitului făcea toată isprava. Și de multe ori nu era nici aia. Pe tine cînd te-ai născut te-a ngrijit baba Dumitra Bolocanca. Ai cunoscut-o și tu; s-a prăpădit cînd de-acum erai codană.

Ai de ce să fii fericită, Vasilico! Ești tînără și ești mamă a doi copii. Sînt ai tăi, carne din carnea ta și sînge din sîngele tău și de aceea le dorești un viitor luminos. Marea familie din care faci parte, colectiva, îți dă încredere în viitorul copiilor. Poate de aceea, cînd le cînți cîntecul de leagăn, ochii îți sînt străfulgerați de lumini și de zîmbete.

★

Cel mai mic cetățean al comunei Rușețu din raionul Filimon Sîrbu este copilul Vetei Anghelescu. Are numai două săptămîni. Tărăboi face însă ca unul mare. A umplut casa de zarvă de cînd a venit maică-sa cu el de la casa de nașteri. Numai cînd mănîncă e liniște. Și de mîncat, ar mînca toată ziua.

— Fane, glumea deunăzi Veta cu bărbatu-său, cînd s-o face mare, ăsta o să ne mănînce și urechile.

Ștefan Anghelescu a rîs, a luat copilul în brațe și a șoptit duios, ca o mîngîiere: „mînca-l-ar tata". Abia într-un tîrziu i-a răspuns Vetei: „copilul îi ca și omul mare, cînd îi sănătos mănîncă bine și dacă are de unde"...

Trandafir și Ion, copiii lui Constantin și ai Nelei Albu, Vasilică al lui Gheorghe Secceleanu și alții nu s-au mai născut pe cîmp. Ei nu vor mai trudi niciodată pe moșia regelui, care stăpînea pe vremuri pămînturile Rușețului, ci vor crește sănătoși și voinici, vor fi colectiviști, muncitori sau cărturari, își vor croi în viață un drum luminos.

Griji prea mari în privința viitorului copiilor nu-și mai fac colectiviștii și întovărășiții din Rușețu. Bunăoară, Vasile Albu, președintele gospodăriei colective „V. I. Lenin" vrea să-l facă pe fiu-său, Costică, inginer agronom. Nu de alta, dar peste 12—15 ani, cine să conducă treburile gospodăriei colective?

Visurile pe care și le fac colectiviștii din Rușețu sînt visuri realizabile; în fața copiilor stau astăzi larg deschise porțile unei noi vieți: liberă, îmbelșugată, fericită.

GH. LEU

Spre ogoarele colective!

Mecanizatorii de la noul S.M.T. Bechet din regiunea Craiova au terminat la vreme pregătirile pentru campania agricolă de primăvară. Iată în clișeul de mai sus brigada de fete, din care fac parte tractoristele Carolina Buhuș, Constanța Mustață, Maria Chiper și Maria Mustață, îndreptîndu-se spre tarlalele gospodăriei colective „Progresul" din comuna Ghighera, spre a executa lucrările contractate.

Mărturii despre 1907

Moșierii în panică

Răscoalele țărănești din 1907 au început în timpul guvernării partidului conservator, partidul marilor moșieri, ale căror interese le reprezenta și le apăra prin toate mijloacele. De la miniștri pînă la prefecți, magistrați și capii armatei, toate organele statului burghezo-moșieresc erau puse în serviciul „proprietarilor" ce dețineau moșii imense, pe care robeau mii și mii de țărani.

Izbucnirea răscoalelor a produs panică în rîndul moșierilor, care, înspăimîntați, cereau ajutorul guvernului pentru a-și feri avuțiile de furia țăranilor răzvrătiți. Iată un exemplu grăitor în această privință:

Intr-o telegramă adresată primului ministru, Leon Ghica spunea: „Peste tot țăranii au produs spaimă. Dacă nu se iau imediat măsuri radicale și de cea mai mare energie, sîntem iremediabil ruinați și pierduți".

Drept răspuns, primul ministru Gr. G. Cantacuzino îi telegrafie din București prefectului Văsescu de la Botoșani: „Luați îndată măsuri grabnice și energice pentru apărarea velniței și caselor proprietatea d-lui Leon Ghica din Dumbrăveni". La rîndul lui, prefectul îi comunica primului ministru măsurile luate: „La Ringhilești, casa d-lui Gollov și velnița sînt păzite de 30 de călărași și un detașament de 20 de vînători..." „S-a trimis 164 de soldați pentru paza acareturilor de pe moșia Hancea a d-lui Rosetti, moșia Bălușeni a d-lui Bogdan Cionec, moșia Bănești a d-lui Baron Capri, moșia Fîntînele a d-lui Buiciu". Iar într-o altă telegramă același prefect de Botoșani stăruie: „Am cerut și revin asupra cererii mele să mai trimiteți un regiment de cavalerie, altminteri nu pot răspunde de a restabili liniștea".

Iată documente care nu mai au nevoie de nici un comentar!

„Sfada" dintre liberali și conservatori

In primele zile ale răscoalelor țărănești, partidul liberal, care se afla în opoziție, îi acuza pe conservatori de lipsă de energie și că folosesc armata numai pentru apărarea bunurilor oamenilor de la putere. In ziua de 10 martie 1907, ziarul liberal „Voința Națională" anunța că guvernul a trimis trei escadroane și o companie de soldați ca să-l apere pe Greceanu, un membru al guvernului, înconjurat de răsculați la Vaslui. Ar fi fost mai mare rușinea dacă guvernul n-ar fi fost în stare să-l apere nici măcar pe un ministru al său, constata „Voința".

Peste cîteva zile guvernul s-a schimbat și în locul conservatorilor au venit la putere liberalii. Era rîndul celor dintîi să-i atace acum pe noii conducători ai guvernului. Intr-adevăr, la 16 martie 1907, ziarul „Conservatorul" constata că țăranii ocolesc proprietățile liberalilor și că toate devastările se fac în dauna conservatorilor pe care guvernul îi lasă la voia întîmplării...

Sfada dintre liberali și conservatori era însă numai o tactică politică menită să înșele lumea. Adevărul este că între liberali și conservatori exista o cîrdășie născută din interesul comun de a-și apăra moșiile pe care le dețineau și unii și alții. Aceasta se vedea limpede din atitudinea exprimată de ziarul „Conservatorul" cu o zi înainte de răsturnarea guvernului. Intrebîndu-se cine sînt adevărații autori ai răscoalelor, ziarul conservatorilor răspundea: „Sînt socialiștii, care s-au introdus în partidul liberal". Același ziar însă declara: „In fața dezastrului, datoria noastră este să dăm cu toții mînă de ajutor pentru potolirea incendiului".

Cu alte cuvinte, liberali sau conservatori să trecem peste neînțelegerile politice dintre noi și să ne unim ca să ne salvăm cu toții! Represiunea dezlănțuită de liberali împotriva țărănimii răsculate a fost pe de-a întregul aplaudată de conservatori.

Aveau tot interesul s-o facă!

„Binele" liberalilor

In ziua de 13 martie 1907 s-a produs schimbarea de guvern: liberalii au venit la putere în locul conservatorilor. Un ziar burghez din acea vreme comenta această schimbare de guvern în felul următor: „Conservatorii au fost siliți să plece și a fost un bine pentru ei, căci altfel ar fi fost goniți cu pietre. Situația s-a schimbat în bine de cînd au venit liberalii".

„Binele" adus de liberali reiese din însemnările pe care însuși primul ministru A. Sturza le făcea, chiar în cabinetul său prezidențial, în zilele răscoalei, cînd își nota într-un jurnal intim principalele „fapte" petrecute în timpul zilei. Iată cîteva din ele:

15 martie: Din Craiova s-a cerut declarația stării de asediu. La Motăței (Dolj) a tras armata în două rînduri. Au căzut 30 morți și 210 răniți.

16 martie: Regimentul 6 Mihai Viteazu, împreună cu artileria, au distrus o bandă formată de teleormăneni și vlășceni care amenința Bucureștiul. Au fost aproape 800 morți și răniți.

17 martie: In Frumuși (Botoșani) se citește în fața țăranilor ordinul circular care autoriză trupele să facă uz de gloanțe.

20 martie: Artileria a distrus în Mehedinți patru sate: Cvardinița, Oprișari, Tamna și Bălăcița.

Și însemnările primului ministru continuă astfel zi de zi pînă la înăbușirea răscoalelor.

Sinistru bilanț al „binelui" cu care liberalii au oropsit țara!

P. MARTINESCU

Un nou cămin cultural

Noua clădire încă în construcție a căminului cultural din comuna Moțăței din raionul Calafat, care va fi gata prin muncă voluntară în cinstea lui 1 Mai

CAMINUL CULTURAL în sprijinul campaniei de primăvară și al cooperativizării agriculturii

Cu două săptămîni în urmă, la căminul cultural din comuna Chirnogi, raionul Oltenița, au fost convocați toți activiștii căminului, cadrele didactice, tehnicianul agronom și președinții gospodăriei colective și ai celor 15 întovărășiri agricole. Motivul? Organizarea în cadrul căminului cultural a unor acțiuni care să sprijine munca pe ogoare a țăranilor muncitori din comună în campania de primăvară. Oamenii au discutat pe îndelete și au ajuns la concluzia că în cadrul acestor acțiuni, stimularea și îndrumarea campaniei de primăvară să fie și mai strîns împletită cu munca de atragere de noi membri în gospodăria colectivă și întovărășirile agricole. Zis și făcut. S-au propus diferite metode de lucru și s-a alcătuit un plan.

Prima manifestare a avut loc chiar a doua zi: o conferință urmată de o convorbire între Florea Voicilă, brigadierul gospodăriei colective, și întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună. In conferința sa, tehnicianul agronom Aurel Alexandrescu a arătat că în condițiile de climă ale acestui an munca în cîmp poate începe mai devreme; în satul Stupineni, la marginea dinspre Oltenița a comunei Chirnogi și pe tarlaua gospodăriei colective, terenul este destul de zvîntat pentru a se putea începe însămînțările. Cît privește acolo unde încă nu se poate ieși pe ogor, tehnicianul i-a sfătuit pe întovărășiți și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să care cît mai mult gunoi și să-l depoziteze la marginea locului pentru a-l avea pregătit. In discuția care a urmat apoi, brigadierul Florea Voicilă a vorbit despre felul cum s-a pregătit gospodăria colectivă pentru campania de primăvară. Oamenii ascultau cu atenție spusele brigadierului, care a subliniat mai cu seamă avantajele pe care le oferă munca în comun în desfășurarea lucrărilor. „Zilele trecute, a spus el în încheiere, am fost pe cîmp cu brigadierul de la S.M.T., pentru a vedea pe care terenuri se poate începe lucrul. De mîine ne și pornim la semănat. Fiind organizați pe brigăzi și echipe noi vom putea începe semănatul în mai multe locuri deodată. Aceasta înseamnă că vom putea folosi din plin atît timpul prielnic cît și mașinile S.M.T.-ului și pe ale noastre proprii, pentru a termina de semănat în cîteva zile ovăzul, mazărea, floarea-soarelui și sfecla de zahăr".

Asemenea convorbiri au avut loc și între fruntașii recoltelor bogate, Marin T. Olteniteanu, Dumitru Balcă și alții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună.

Căminul cultural din Chirnogi a folosit în ultimul timp și alte mijloace pentru sprijinirea campaniei de primăvară și atragerea de noi membri în unitățile agricole cooperatiste. Astfel, în cele zece cercuri de citit, Maria Manea, Constanța Bratu, Elena Opreanu și ceilalți responsabili de cerc au prelucrat împreună cu cititorii pasaje dintr-o serie de broșuri agrotehnice în legătură cu metodele de semănat, timpul potrivit de semănat pentru fiecare cultură etc., precum și statutele-model ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Un sprijin prețios în această acțiune l-au adus și echipele volante formate din învățătorii Teodora Ion-Stan Pană, Maria Manea, Vespasian Ștefănescu, Aza Tiscenco și alți tineri. Aceste echipe au mers din casă în casă și au discutat pe îndelete cu oamenii despre sarcinile ce le revin în actuala campanie de primăvară și asupra felului cum pot să traducă mai bine în viață aceste sarcini. O inițiativă bună a colectivului de muncă al căminului cultural din Chirnogi a fost și afișarea unor panouri comparative și grafice, ilustrînd superioritatea sectorului socialist, precum și a „Tablei agronomului" în care se dau periodic îndrumări privind muncile agricole la zi. Demnă de laudă este și hotărîrea brigăzii artistice de agitație care pregătește un program pe care să-l prezinte în toiul muncilor chiar în cîmp. Textele acestui program au fost scrise de învățătoarea Maria Florea.

Acțiunile organizate pînă acum de căminul cultural din Chirnogi alături de munca politică desfășurată de agitatori pe aceeași linie au început să dea primele roade. Numai în ultimele două săptămîni s-au înscris în întovărășirile agricole încă o sută de membri printre care Ilie Negoișteanu, Ion Istrate, Marin Popescu și alții. Totodată pe toate ogoarele din vatra comunei s-au început lucrările în cîmp. Insămînțîndu-se pînă în prezent cîteva sute de hectare cu orz de primăvară, ovăz, floarea-soarelui, mazăre și sfeclă de zahăr. Și acesta e numai începutul.

L. GHEORGHE

Ce să citim

„Școala de la Coțușca"

de V. BOTEZ

Această broșură, apărută în Editura Consiliului Central al Sindicatelor ne prezintă într-un mod atrăgător activitatea crescătorilor de animale de la gospodăria agricolă de stat din Coțușca, regiunea Suceava. Sub conducerea maistrului crescător de animale, Eroul Muncii Socialiste, Constantin Adochiței, deputat în Marea Adunare Națională, mulgătorii acestei gospodării au obținut, de la cele 200 de vaci de rasa Pintzgau, în medie cîte 3.177 litri de lapte anual, ba de la unele vaci recordiste chiar 6.000 de litri de lapte pe an. Prețul de cost al unui litru de lapte obținut în gospodărie a scăzut în 1956 de la 1,57 la 1,26 lei.

Citind această broșură faci cunoștință cu metodele înaintate, prin a căror aplicare, faima crescătorilor de animale din gospodăria agricolă de stat Coțușca a străbătut în toate părțile țării noastre. In subcapitolele intitulate: *„Cum se poate mări hectarul de pășune"* și *„Deprinderi noi la Coțușca"*, citim despre felul cum s-a îmbunătățit aici furajarea vacilor de lapte prin: pășunatul pe parcele, pășunatul de noapte în tabere de vară, aplicarea conveierului verde și însilozarea a 1.300 tone de nutreț anual. In capitolul *„Școala de la Coțușca"* aflăm despre munca stăruitoare și răbdătoare a tovarășului Adochiței, popularul „Moș Costică", pentru introducerea metodelor înaintate la îngrijirea animalelor și pentru creșterea noilor cadre de muncitori calificați.

Broșura cuprinde multe învățăminte prețioase și o recomandăm cititorilor cu căldură.

Contracte pentru livrarea lînei

Colectivistul Costea Banate și întovărășitul Mihai Baude din comuna Cobadin, regiunea Constanța, încheind contract cu D.C.A.

Fruntași la predarea cotelor de carne

Predarea cotelor de carne către stat este o îndatorire de cinste și pentru țăranii muncitori din Deleni, raionul Vaslui. Faptele arată că încă din luna februarie, mulți dintre ei au achitat în întregime cotele de carne pe acest an. Fruntași în această acțiune patriotică sînt țăranii muncitori Niculae Manta, Ion A. Donuoi, Toader Pislă, Toader Pascal și mulți alții, care în total au predat drept cote, peste 1.500 kg carne de vacă și porc.

VICTOR VASILIU
corespondent

S-a aprins „lampa lui Ilici" în satul Grid...

...In lumina palidă a soarelui de toamnă, căruțele încărcate cu bușteni mergeau încet, una după alta. Cînd ajunseră în centrul satului Grid, niște școlari ce se înapoiau acasă, le înconjurară, începînd să strige bucuroși:

— Au venit cu stîlpii, băăi! Au venit alde badea Urdea și badea Baier...

★

Din decembrie 1956 — cînd se petreceau cele de mai sus, — pînă la începutul lui Făurar din acest an, țăranii muncitori din satul Grid, raionul Făgăraș, au muncit cu vrednicie, zi de zi, ajutîndu-i pe muncitorii și tehnicienii de la întreprinderea raională de electricitate. Cu mic cu mare, ei au săpat întîi gropile și au înălțat stîlpii.

In zilele ce au urmat, tehnicienii au lucrat la instalațiile interioare.

Insemnări

Aproape o săptămînă la rînd țăranul muncitor Grigore Popa s-a ținut după instalatorul Mihai Silaghi întrebîndu-l cînd vine să instaleze și la el tuburile „Berginan", fasungurile și prizele? Iar cînd acesta a terminat lucrarea, înșurubînd în dulii, becurile, nu-și mai găsea astîmpăr tot întrebînd:

— Cînd se dă drumul la lumină? Astă seară, ori mîine?

Și a venit seara, cînd în satul Grid, ca în atîtea alte sate din țara noastră, ulițele au fost deodată inundate de lumina „lămpii lui Ilici".

S-au aprins atunci becurile și la cooperativă, și la școală, și în casele oamenilor: la Grigore Popa, la Ion Clelement, la Valeriu Boier, la Avram Urdea și la alții.

Și parcă în viața țăranilor muncitori din satul Grid a intrat odată cu lumina electrică și mai multă dragoste de muncă și mai multă voie bună.

I. ALEXANDRU

E bine să știm

De ce este necesar să se însămînțeze cu mașina

Semănatul plantelor agricole este o lucrare de foarte mare însemnătate. De felul cum se însămînțează atîrnă într-o mare măsură belșugul recoltelor. Această lucrare se poate face cu mîna sau cu ajutorul mașinilor de semănat. Știința agrotehnică recomandă ca semănatul să se facă cu ajutorul mașinilor. Iată de ce:

Semănînd cu mașina, semințele se răspîndesc uniform pe teren și se îngroapă direct, astfel că nu mai este nevoie ca după semănat să se execute grăpatul pentru a acoperi sămînța.

Dacă se seamănă cu mașina, sămînța se îngroapă la aceeași adîncime, (adîncimea dorită) lucru foarte important, pentru că și răsărirea va fi uniformă. In cazul semănatului prin împrăștiere, sămînța se îngroapă la adîncimi diferite și răsare foarte neuniform, iar o parte din ea nici nu răsare fiind îngropată prea adînc.

Prin semănatul cu mașina, semințele fiind îngropate la aceeași adîncime, răsar toate deodată. Plantele folosesc mai bine spațiul rezervat pentru hrănire și astfel cresc și se coc uniform, iar buruienile nu se dezvoltă în voie din lipsă de spațiu.

La semănatul cu mașina, se întrebuințează o cantitate mai mică de sămînță la hectar, cu 20—25 la sută, decît la semănatul prin împrăștiere. Se obțin totodată sporuri de recoltă de 15-20 la sută față de semănatul prin împrăștiere cu mîna.

Este bine de știut că semănatul cu mașina trebuie să se facă în teren bine lucrat, afînat, fără bolovani sau greșuri.

Cum trebuie semănat grîul de primăvară pentru a da rod bogat

Pentru a se căpăta recolte bogate este bine ca grîul de primăvară să fie semănat în teren arat încă din toamnă, bine mărunțit și afînat. El trebuie semănat primăvara cît mai de timpuriu, în urgența I-a, adică în primele zile de la desprimăvărare, sau cum se mai spune „în mustul zăpezii". Dacă se întîrzie mai mult cu semănatul, recolta scade.

De mare însemnătate pentru obținerea de recolte bogate la grîul de primăvară este și felul semănatului. Se înțelege că dacă se seamănă prin împrăștiere cu mîna se obțin recolte foarte mici și de calitate proastă.

Producții mai bune se capătă atunci cînd grîul se seamănă cu mașina în rînduri. Dintre metodele de semănat cu mașina în rînduri, cele mai bune rezultate le dă semănatul în rînduri dese. Experiențele făcute de I.C.A.R. arată că prin semănatul în rînduri dese la grîul de primăvară se obțin sporuri de recoltă de 200—350 kg la hectar.

La acest fel de semănat, rîndurile se apropie la 6—7 cm unul de altul. In felul acesta spațiul dintre rînduri se micșorează la jumătate și pe de o parte plantele vor avea loc mai mult pentru hrănire, iar pe de altă parte buruienile nu vor avea loc și lumină îndestulătoare pentru ca să poată crește în voie.

Semănatul în rînduri dese se poate face cuplînd la tractor, una după alta, 2 mașini de semănat obișnuite, în așa fel ca tuburile mașinii din urmă să vină exact la jumătatea distanței dintre tuburile mașinii din față. Cuplarea semănătorilor va fi fixă, adică ele să nu se poată mișca la dreapta sau la stînga.

Prin urmare, pentru a spori recolta de grîu de primăvară la hectar, este bine ca semănatul să se facă cît mai timpuriu, numai cu mașina și pe cît se poate în rînduri dese. Sămînța să fie din soiul raionat pentru regiunea respectivă, dată la trior sau la selector și tratată contra tăciunelui și mălurii.

Trebuie să înlăturăm cu totul practica învechită de pînă acum de a semăna grîul tîrziu și prin împrăștiere cu mîna.

Ing. N. ȘERBANESCU
șef de laborator la I.C.A.R.

Pe urmele materialelor publicate

Sub titlul „Nici ochilor nu le vine să creadă", în ziarul „Agricultura Nouă" nr. 286 din 22 ianuarie a.c., a fost publicat un articol critic în legătură cu faptul că în comuna Cîmpineanca, raionul Focșani, graidul pentru reproducători este prost întreținut, iar animalelor li se dau furaje mucegăite. In răspunsul trimis redacției, sfatul popular al raionului Focșani arată că critica făcută de ziar este justă și au fost luate măsurile cuvenite pentru îndreptarea lucrurilor.

★

Răspunzînd redacției la nota publicată în ziarul nr. 292 din 12 februarie 1957, în care se arăta că în comunele Arsachi și Găulani cursurile agricole de masă se desfășoară nesatisfăcător, sfatul popular al raionului Giurgiu ne arată că cele scrise în ziar sînt juste. Pentru remedierea acestor lipsuri, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Giurgiu a hotărît ca tov. inginer Atanasie Niculescu, care este un lector bun și apreciat de cursanți, să răspundă de învățămîntul agricol de masă din aceste două comune.

SATIRĂ ȘI UMOR

Egala mea

Să nu gîndiți c-o spun numai de fală
însă femeia, mie mi-e egală!
(Ba chiar din politeță bărbătească
îi dau prilejul să mă depășească).

Să n-o jignesc, spunînd că-i gospodar,
în seama ei las totul: ac și car
să se descurce! Bine înțeles
că o ajut cu sfaturi cît mai des.

Că sînt voinic, iar cred că nu-i o treabă
s-arăt. Să-i demonstrez că-i slabă?
O las să taie lemne pe spetite
să care zilnic apă pentru vite,
doar dacă nu mai poate dovedi
în sprijin... îi trimit și pe copii.

Să nu-i arăt că numai eu-s deștept
în colectivă nu, mă bat în piept.
Așa că dumneaei e brigadieră,
eu, paznic la stupină și la seră.

Doar într-un caz mă... sacrific și eu:
la cîrciumă n-o las în locul meu.
Că oricît ți-e egală o femeie
dar cum s-o pui în locul tău să bea?

. . . .

Iar anul ăsta vreau, de ziua ei
să-i cumpăr ca un dar, vreo trei purcei
(De cînd ne-am luat a fost parcă un făcut
godaci pe lîngă casă n-am avut)
și socotesc menirea mea firească
că-i timpul s-o învăț și porci să crească

VIOREL BURLACU

UN OM „GRIJULIU"

Localul în care funcționează magazinul universal al cooperativei de consum din comuna Verești, regiunea Ploești, este prost întreținut. Tencuiala de pe pereți s-a jupuit, o parte din tavan a căzut, iar prin acoperișul găurit, plouă înăuntru.

— Hai, tovarășe Smilovici, la ședință să discutăm despre bunul mers al cooperativei...
— Slabă nădejde, tovarășe președinte..., că ploaia asta..., cine știe cînd o sta!

Ciuntitu nu mai ciupește...

I. PELTZ

Satul era la o zvîrlitură de băț de oraș și Nae Ciuntitu zis Ciupitul bătea drumul de două-trei ori pe săptămînă. Cu obrajii lăsați, buhăiți, cu fruntea mică sub care ardeau niște ochișori cît gămălia acului, era în veșnic neastîmpăr. Puteai să-i spui orice! Că e tare de cap, că e zgîrcit, că-i îndărătnic, că o nimerește ca Ieremia, că-i sașiu, că rage cînd se hotărăște să lege trei cuvinte, numai speculant să nu-i fi spus. Se făcea foc și vedea roșu înaintea ochilor ca taurul. Nu-i păsa că învățătorul satului i-a dovedit, negru pe alb, că pămîntul aduce mai mari foloase ăluia de-l însoțește cu al altora. Nu-i păsa că, în chip de încheiere, l-a făcut să înțeleagă că lăcomia îl pierde. Nu-i păsa că pînă și copiii rîd de el că-și mănîncă de sub unghii, cum spun oamenii. Nu-i păsa de poreclele care i s-au dat: zgîrie-brînză și cap de lemn. Numai speculant să nu i se zică.

— Eu? țipă el, cînd moș Ghiță îi spuse într-o zi speculant.

— Tu!

— Cum adică?

— Cum ai auzit!

— Adică, mă faci speculant!

— Nu te fac, mă Ciupitule — ești!

— De ce?

Acum obrazul lui Nae e ca morcovul. Și-i joacă gămăliile ochilor, să-i iasă din orbite, nu alta. Privește spre bătrîn și bagă de seamă că moșul e liniștit și că i-a înflorit pe buze un pui de zîmbet. S-au mai adunat în juru-i cîțiva locuitori, trei, patru femei și cîrdul puștanilor gata oricînd să-și facă de joacă și să rîdă din te miri ce.

— De ce, moșule, de ce zici că sînt?...

— Că ești, d-aia!... Cine intră în ograda romînului să-i cumpere oul din cuibar?

— Nae! răspunde un bărbat între două vîrste, înalt, osos, uscat.

— Și le cumpără pe bani puțini! îl ajută altul, slab și ușor smolit la chip.

— Cînd mi-a murit copilu', se văietă o femeie, a venit Ciuntitu să-mi tocmească vaca. Acu', mi-a zis, nu mai ai ce face cu ea! Nu mai ai cui da lapte! Și-aveam nevoie de bani de-mi crăpa buza. Ce să fi făcut? Pe nimica toată mi-a luat vaca! Am auzit c-a vîndut-o la oraș pe preț bun!

— Da' păsările, cine ne ia păsările?

— Nae! răspunse corul bărbaților și al femeilor.

— Vine cu căruța și încarcă și prunii din livezi, spune un bărbățel mititel și îndesat, și se cară noaptea cu ele. Le duce la oraș, la negustori d-ăia care au mai rămas pe-acolo... cum le zice...

— Particoleri! lămurește moș Ghiță.

— Așa, așa: particulari, speculanți, ce mai?!

— Cumpără și unt și brînză... Mi-a spus văru'meu că era s-o pățească la piață, la oraș. A înfășurat o piatră, un bolovan, într-o poighiță de unt... Și l-a vîndut uneia cam nepricepută. Cînd s-a dumirit femeia și s-a repezit după el, ia-l de unde nu-i! Dacă-l prindea, era vai de bostanu' lui!

— Vinde și săpun. A înșelat-o pe văduva lui Vatrămică, zicea că s-a ieftinit marfa și i-a dat un preț — să te strîmbi de rîs. Muierea, de, ce să facă? Avea nevoie de gologani! I-a dat săpunu'.

Nae Ciuntitu zis Ciupitu ascultă și fierbe. Preț de cîteva clipe și-a lăsat capul în piept. Nu gîndește la nimic alta decît la chipul în care i-ar putea răpune pe „nenorociții" ăștia, care îl pizmuiesc! Ce știu ei? Păi el dacă are o zi bună la oraș cîștigă cît alții într-o lună. Are să-și cumpere și un camion cu doi cai. Să colinde prin raioanele de deal. Să adune struguri și vinul. Are „clienți" chiar și la București. Știe el să-i dibuiască. Ehe, ce-i mai dulce decît negustoria asta. Cînd l-ai prins meșteșugul? Că le cumpără toate ieftin și le vinde scump? Da' cum ar vrea ăștia să facă?

Nae Ciuntitu și-a înălțat o clipă fruntea îngustă.

— Nu sînt speculant, zice el, și obrajii din roșii-foc se fac galbeni-verzui, nu sînt speculant!

— Da' ce ești mă? îl ține strîns moș Ghiță. Ce ești?

— E... negustor! spune cineva.

— Negustor de piei de cloșcă! glumește un flăcăiandru.

★

Duminica, la horă, un gospodar venit acolo cu nevasta și cu fiică-sa îl caută din ochi pe moș Ghiță.

— Ai auzit? îl întrebă el în loc de bună-ziua.

— Ce s-aud?

— De Nae Ciupitu!

— Nu, n-am auzit nimic!

— I s-a înfundat. L-au prins în piață la București făcînd negoț fără autorizație! Și s-au mai plîns unu' și altu' că i-a înșelat!

— Și acu'?

— Acu' e la zdup!

Moș Ghiță rămîne o clipă pe gînduri.

— De, face el, ce-a căutat, a găsit!

Crește și se întărește
SECTORUL SOCIALIST AL AGRICULTURII

Pe drumul MARILOR RECOLTE

Pe zi ce trece, tot mai mulți țărani muncitori din diferite sate și comune ale țării se hotărăsc să pășească pe calea muncii în comun, întemeind noi unități agricole cooperatiste sau intrînd în cele existente.

■ La 28 februarie, în comuna Bod, raionul Codlea, a luat ființă cea de-a doua întovărășire agricolă cu numele de „8 Martie". Cele 24 de familii de țărani muncitori unite în această întovărășire au venit cu tot pămîntul, adică cu 103 ha.

În ultimele două săptămîni, în vechea întovărășire agricolă din sat s-au mai înscris încă 12 familii de țărani muncitori cu 44 ha, iar în gospodăria colectivă încă 20 de familii. În prezent, peste 96 la sută din suprafața arabilă a comunei aparține sectorului cooperatist.

■ „Pășiți și voi pe calea belșugului". Acesta este îndemnul adresat de colectiviștii și întovărășiții din raionul Murgeni, regiunea Iași, tuturor țăranilor muncitori cu gospodărie individuală din regiune. Chemarea colectiviștilor și întovărășiților din raionul Murgeni a stîrnit un larg ecou în satele și comunele din cuprinsul regiunii. În cadrul adunărilor care se țin la căminele culturale, țăranii muncitori dezbat chemarea și o aprobă cu însuflețire. În comuna Movileni din raionul Iași, de pildă, după ce a fost prelucrată chemarea, Gh. Lisanu, secretarul organizației de bază, și țăranii muncitori Ion Pogor și Ilie Ionescu au propus să se organizeze o gospodărie colectivă. Propunerea a fost îmbrățișată cu căldură de țăranii muncitori, 16 cereri depunîndu-se chiar în cadrul adunării.

Cu prilejul unei adunări asemănătoare, care a avut loc în satul Tutora, același raion, s-a hotărît crearea unei cooperative agricole de producție cu rentă. Imediat au fost depuse 9 cereri de înscriere.

De curînd peste 20 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din satul Hunia, raionul Calafat, au intrat în întovărășirea agricolă. În fotografia de mai sus îl putem vedea pe țăranul muncitor Niță P. Ion semnînd cererea de intrare în întovărășire.

Tot satul a intrat în întovărășire

Baci Zaharia Achimeț e un virtuos al povestirii. Să-l tot asculți. Începe cu glas molcom și gesturi largi, domoale, ca și dealurile din jurul satului Crișeni. Acum, cînd vreau să scriu ce a spus, am o teamă: să nu știrbesc din frumusețea povestirii...

...La întovărășire noi ne gîndeam de multă vreme. În iarna asta, cam pe la sfîrșitul lui gerar, mi-amintesc ca acuma, primesc ziarul, că-s abonat. Uite-l. Și-mi arată „Scînteia" din 26 ianuarie. Scrie aici despre cum muncesc cei din regiunea Craiova de fac atîtea întovărășiri. Păi, mi-am zis, să ne ia craiovenii înainte nu se poate și am pornit cu ziarul să-l arăt și lui Ioan Romoșan. Acesta, ce să spun, avea un teanc de ziare. I-am citit eu dintr-al meu, el dintr-ale lui. Eu îi dam cu Craiova. El cu Constanța și Galați că și de acolo sînt în frunte. Și tot așa ne-am ciorovăit noi pînă cînd Romoșan a zis: stai, ei sînt în frunte da' noi? Noi? Al mai din urmă. Al mai din urmă din Hunedoara. N-avem în sat barem un întovărășit... Așa nu mai merge...

În ziua aceea s-au dat 2 cereri. Le purta Romoșan în buzunar ca să le arate cînd se ducea pe la case cu lămurirea. În cealaltă zi încă 2 cereri: a deputatului Valter Munteanu și a gospodarului de mijloc Romuls Tăroi. Erau acum patru care mergeau cu lămurirea și în cîteva zile a dat cerere pentru întovărășire cam jumătate din sat. Gata o formăm, am propus eu. Dar Romoșan nu și nu și iar mi-a scos ziarul. „Uite în Galați, în comuna... bat-o norocul s-o bată, c-am uitat-o, nu s-a făcut nici un schimb de pămînt. A intrat tot satul. Și la noi o să fie la fel de intră Matison și Hondea". Aștia doi sînt cei mai pricepuți gospodari din sat. Ne-am ținut de capul lor ziua și noaptea. Unde-i întîlneam vorbeam despre întovărășire. „Măi, pe noi nu ne lămuriți așa ușor", rîdeau ei ca să scape. Dar pînă la urmă i-am convins. A doua zi după ce au dat cererile ne-am trezit la Romoșan acasă cu cealaltă jumătate de sat. „Dacă au intrat Matison și Hondea nu poate fi rău în întovărășire".

În ziua de 24 februarie am avut inaugurarea. Sufletul întovărășirii a fost Romoșan. Ce se mai bucura! Avea și de ce. Încă de la înființare intraseră în întovărășire toți țăranii muncitori cu... tot pămîntul arabil.

La Institutul agronomic Nic. Bălcescu din Capitală funcționează un curs de calificare a președinților din gospodăriile agricole colective și a activiștilor pe tărîm agricol, curs ce are o durată de doi ani.
În foto: inginerul zootehnist V. Teodoru ascultînd la o oră de curs pe tov. Cornel Ciobanu, președintele gospodăriei agricole colective „Donca Simo" din comuna Patamești, regiunea Constanța.

Pe scurt

● De la o vreme, țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Darova Mare, raionul Lugoj, nu se mai întrebau dacă să pășească sau nu pe calea muncii în comun, ci pe care din cele două gospodării colective sau întovărășiri să le aleagă. Frămîntarea n-a durat însă mult timp. În ziua de 20 februarie, în această comună nu mai exista nici un țăran muncitor cu gospodărie individuală.

● Cu cîteva zile în urmă, în sectorul individual al comunei Firiteaz din raionul Arad, mai rămăseseră doar 11 familii de țărani muncitori. Între timp, datorită muncii de lămurire dusă de agitatori, cele 11 familii au pășit pe calea muncii în comun, înscriindu-se în cele două gospodării colective sau în întovărășirile agricole. Firiteazul este astfel prima comună complet cooperativizată din cuprinsul raionului Arad.

PENTRU DESERVIREA COMUNELOR DIN JURUL BUCUREȘTIULUI

A luat ființă S. M. T. Capitala

Țăranii muncitori din comuna Chitila asistă de cîteva săptămîni la un lucru neobișnuit pentru ei: mai în fiecare zi, autocamioane mari vin și descarcă în ograda fostului conac al boieroaicei Luchianca tractoare pe șenile și pe roți de cauciuc, pluguri, semănători, motoare, grape și alte mașini agricole.

Pe la prînz, cînd se îndreaptă spre casă, numeroși școlari se opresc în dreptul porții largi pe unde ies camioanele și stau de vorbă cu niște tineri veseli, îmbrăcați în salopete, care în tot cursul dimineții lucrează la ultimele pregătiri, înainte de a porni pe ogoare...

Ați înțeles desigur că la Chitila a luat ființă o nouă stațiune de mașini și tractoare, căreia i s-a dat denumirea de „S.M.T. Capitala", deoarece va deservi, începînd cu primăvara acestui an, 17 comune din cele 8 raioane ale Capitalei.

Pentru a obține cîteva amănunte asupra activității noului S.M.T., a trebuit să-l caut pe tov. Ion Vizitiu, directorul stațiunii.

L-am găsit într-una din gările Capitalei, supraveghind descărcarea din vagoane a încă 5 semănători I.A.R.-511, repartizate stațiunii.

— S.M.T.-ul nostru, mi-a spus tov. Vizitiu, va trebui să execute diferite lucrări agricole pe suprafețe ce însumează deocamdată peste 24.000 de hectare. În afară de arături și însămînțări și celelalte lucrări necesare culturilor de păioase, noi vom executa multe lucrări pentru sectoarele legumicol și zootehnic, ajutîndu-i astfel pe producătorii agricoli din bazinul de aprovizionare al Capitalei să dobîndească producții cît mai bogate, necesare oamenilor muncii. Pînă acum am primit 23 de tractoare din cele 40 ce ne-au fost repartizate, ca și o mare parte din cele 60 de motoare pentru irigat. Personalul nostru tehnic, în frunte cu tov. ing. Ion Mocioalcă, mecanicul șef, au făcut o atentă recepție a mașinilor și putem spune că sîntem gata de lucru cu 4 din cele 8 brigăzi planificate.

...De la agronomul șef al noului S.M.T., tov. ing. agronom Mircea Moraru, care se afla și el la gară, am aflat că o parte însemnată din planul de producție al stațiunii a și fost asigurată prin contractări. Cum anume? S.M.T.-ului i-au fost repartizate contractele încheiate deja cu diferite gospodării colective, întovărășiri agricole, sfaturi populare și gospodării anexe, de către S.M.T.-urile Ciorogîrla, Vînători și altele, care au deservit pînă în acest an comunele din raza Capitalei.

Și acum un ultim amănunt: la noul S.M.T. vor lucra tractoriști cu foarte bună calificare tehnică. O comisie de tehnicieni a selecționat, în cadrul unui sever examen teoretic și practic, 40 de mecanizatori, dintr-un număr de 80, cîți s-au prezentat pentru a lucra la această nouă stațiune.

ION DRINCU

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

N-avem secrete...

Unii obișnuiesc să vorbească adesea despre secretul realizărilor însemnate. Se întîmplă uneori să existe astfel de secrete în munca de zi cu zi a oamenilor. Îndeobște însă rezultatele bune sînt rodul unei munci făcută cu sîrg, cu dragoste și perseverență. Să luăm de exemplu gospodăria noastră.

Noi am dobîndit în toți anii recolte mari de porumb. Este suficient să arătăm că anul trecut, în condițiile de climă nu prea prielnice culturii porumbului, producția medie la hectar a fost de 3.200 kg boabe, iar pe suprafața de 5 hectare cultivată cu porumb hibrid, produsul total a fost de peste 5 vagoane știuleți. Cu doi ani în urmă am avut parcele de pe care s-a recoltat pînă la 12.500 kg porumb știuleți.

Majoritatea colectiviștilor din comunele vecine și a gazetarilor care ne-au vizitat gospodăria ne-au pus o astfel de întrebare: „Care este secretul prin care reușiți să obțineți totdeauna recolte mari de porumb?". Le-am spus-o atunci și repetăm și acum: „la baza acestor realizări nu stă nici un fel de secret". Oare mai poate fi un secret chiar și pentru cel din urmă țăran muncitor faptul că porumbul pentru a putea crește în condiții bune trebuie semănat într-un teren ogorît de cu toamnă, gunoit sau îngrășat cu îngrășăminte chimice? Cine oare nu s-a convins că cu cît se prășește de mai multe ori porumbul cu atît sporul de recoltă este mai mare?

Dar pentru că am fost întrebați cum am muncit la cultura porumbului, să dăm răspuns la această întrebare. Mai întîi trebuie arătat că în scopul sporirii fertilității terenului, gospodăria și-a organizat teritoriul într-un asolament de cîmp cu 12 sole. Porumbul l-am semănat în general după păioase, plante furajere, leguminoase. Lucrarea agrotehnică pe care am pus mare bază a fost arătura adîncă de toamnă, pe care întotdeauna am executat-o cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului. Pe timpul iernii am transportat pe terenurile destinate culturii porumbului gunoi bine dospit. Anul trecut, de exemplu, am îngrășat fiecare hectar cu cîte 2 vagoane de gunoi de grajd, iar cele 5 hectare cultivate cu porumb hibrid-dublu, cu cîte 3 vagoane. Convinși de adevărul spusei că „ceea ce semeni aceea vei culege", întotdeauna am dat o importanță deosebită alegerii semințel. Pînă în anul trecut am semănat aproape întreaga suprafață cu porumb din soiul local, Dinte de Cal, pe care l-am ales cu mare grijă încă din lan. Încurajați de producția mare obținută astă-toamnă de pe suprafața cultivată cu porumb hibrid, noi am hotărît să însămînțăm în primăvara aceasta 80 de hectare cu sămînță hibridă.

Însămînțarea am făcut-o întotdeauna cu mijloace mecanice și pe o bună parte din suprafață porumbul a fost semănat în cuiburi așezate în pătrat. În perioada de vegetație a culturilor n-am administrat îngrășăminte chimice decît celor 5 hectare pe care am cultivat porumb hibrid. În schimb însă, am aplicat întotdeauna culturilor de porumb 3—4 prașile și uneori chiar 5. O lucrare agrotehnică ce socotim că a contribuit în bună măsură la sporirea recoltei, dar pe care, din păcate, am executat-o numai pe suprafața cultivată cu porumb hibrid a fost polenizarea suplimentară artificială.

În mare, acestea sînt lucrările agrotehnice cu ajutorul cărora am obținut an de an producții mari și constante de porumb.

Se vede cît de colo că nici una din ele nu ascunde sîmburele vreunui secret, iar dacă ascunde vreunul apoi acesta constă în faptul că lucrările au fost executate la timp, cu grijă și cu multă tragere de inimă. De altfel, de aceeași părere cu noi este și brigadierul Ioan Hașaș, care împreună cu brigada lui a reușit să obțină, doi ani la rînd, pe o suprafață de 5 hectare, peste un vagon de știuleți la hectar. Anul acesta, în afară de metodele folosite în trecut, și care ne-au adus roadele despre care am vorbit, vom mai întrebuința și altele, ca îngrășarea suplimentară în timpul vegetației și polenizarea artificială. Ele vor ajuta, credem, să îndeplinim angajamentul de a spori producția de porumb la ha. luat ca răspuns la chemarea colectiviștilor din Făcăeni.

TEODOR MAGHIAR
președinte al gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie" din comuna Mădăraș, raionul Salonta

și ALEXANDRU KOROȘI
inginerul gospodăriei

Cultura porumbului contribuie la înflorirea gospodăriei colective

Mulți țărani muncitori din părțile Hușilor cînd semnează cererea de înscriere în gospodăria colectivă sau întovărășirea agricolă au în față exemplul colectiviștilor de la Tîrzii. Puțini sînt acei care nu știu despre recoltele bogate pe care aceștia le obțin, despre via lor bine îngrijită, despre sectorul zootehnic pe care colectiva din Tîrzii se silește să-l dezvolte an de an.

De curînd, colectiviștii din Tîrzii au aprobat planul de producție al colectivei pe 1957. Ceea ce te izbește parcurgînd planul de cifre este atenția pe care colectiviștii o dau culturii porumbului. Ei apreciază mult această cultură, fiindcă s-au convins că, pentru sectorul lor zootehnic în plină dezvoltare, porumbul este furajul cel mai de preț. Deci, cu această prețioasă și importantă cultură cerealieră, colectiviștii vor semăna tarlalele întinse ce cuprind o suprafață de 146 de hectare, cu 11 hectare mai mult decît în 1956.

Colectiviștii au prevăzut o serie de măsuri pentru a obține bogate recolte. Porumbul gospodăriei colective din Tîrzii va fi semănat numai pe un teren bine pregătit, care a fost arat încă din toamnă. Cea mai mare grijă se dă semințel. În magaziile gospodăriei găsești cantități de sămînță hibridă din import pentru cultivarea a 20 de hectare. Pe restul suprafeței ce va fi cultivată cu porumb, colectiviștii vor semăna un hibrid obținut chiar în gospodărie. O brigadă de mecanizatori, toți fii ai colectiviștilor din comună, vor executa prășitul mecanic pe o suprafață de 100 de hectare. În total, colectiviștii în colaborare cu S.M.T.-ul, vor prăși de 4 ori cultura porumbului.

Cînd au discutat prevederile planului de producție, mulți membri colectiviști s-au gîndit și la chemarea colectiviștilor de la Făcăeni. Ținînd seama le condițiile de climă și sol mai neprielnice în această parte a Moldovei, ei nu s-au încumetat să înscrie în plan mai mult de 2.000 kg la hectar. Fiți însă siguri — ne-a spus inginerul gospodăriei, tov. Gh. Ooris — că membrii colectivei din Tîrzii au știut și vor ști să depășească cifrele de plan. Mulți membri fruntași ai colectivei și-au exprimat convingerea că anul acesta gospodăria va obține 2500—3000 kg de porumb la hectar.

Chiar și cu recolta prevăzută, porumbul va contribui anul acesta în mare măsură la dezvoltarea și înflorirea gospodăriei colective. Cantitățile de porumb ce vor fi însilozate vor crește în 1957 la 200 de tone față de numai 60 tone în 1956. Fiecare kilogram de porumb folosit ca furaj va contribui la creșterea producției animale. Bine hrănite, noile vaci din rasa Schwitz ale gospodăriei, mai productive, vor putea da mai mult lapte. După cum s-a prevăzut în plan, anul acesta gospodăria va fi în stare să vîndă statului 16.000 kg. carne de porc și de vită, de două ori mai mult ca anul trecut. Datorită creșterii productivității animalelor, colectiviștii socotesc că în 1957 veniturile totale bănești ale gospodăriei vor ajunge la 720.000 lei față de numai 580.000 lei în 1956.

Colectiviștii din Tîrzii sînt astăzi oameni înstăriți care în anii de cînd au intrat în colectivă și-au clădit case noi, au cumpărat aparate de radio și multe alte obiecte necesare în gospodăria lor personală. Munca harnică pe care o depun pentru lărgirea culturii porumbului și pentru dezvoltarea ramurilor de producție le va ajuta să obțină mari succese în viitor.

GH. ADAM

GOSPODARI VREDNICI

Cu tov. Mitică Savastru, președintele gospodăriei colective „Drum Nou" din comuna Ipatele, regiunea Iași, cu greu poți să stai mai mult de vorbă acum, în zilele acestea de început de primăvară. De dimineață pînă seara, mai mult de un sfert de oră nu-l prinzi într-un loc. Îl găsești oriunde este nevoie de sprijinul și îndrumarea lui: la grajdul vitelor, la maternitatea de scroafe, la cooperativă... De asta m-am convins și eu într-una din zilele trecute cînd am poposit pe aceste meleaguri. Am așteptat cam mult pînă l-am găsit, însfîrșit la sediul colectivei. Țineam neapărat să vorbesc cu el, căci aflasem de la mulți colectiviști și individuali din sat că din martie 1956, de cînd a fost ales ca președinte, gospodăria merge mult mai bine ca înainte.

S-a arătat tare bucuros că o să se scrie în ziar despre munca lor.

— În felul acesta, vorbind cu mine, ai prilejul să te mai odihnești puțin, — i-am spus eu.

— Ei, tovarășă, crezi mata că de acum mai avem timp să ne odihnim cum ne-am odihnit în iarnă? A început doar campania de primăvară, și se știe, dacă nu facem fiecare lucrare la vremea potrivită, nu ne putem aștepta la o recoltă bună.

Mi-a spus multe președintele: că gospodăria lor, care acum 4 ani a luat ființă cu 15 familii, numără azi 66 de familii și 220 ha de teren, că anul trecut, cu toată seceta care a bîntuit prin regiune, colectiviștii tot au reușit să scoată o recoltă cu mult mai mare decît individualii din sat. De aceea și răsplata muncii colectiviștilor a fost mulțumitoare. Să-l luăm drept pildă pe Nicolae Teslaru: acestuia, pentru cele 800 de zile-muncă efectuate împreună cu membrii familiei sale, i-au revenit 2.500 kg de porumb, 3.500 kg de grîu, mari cantități de floarea-soarelui, orz, fasole, cartofi, zarzavaturi, plus lînă, brînză, vin, precum și suma de 2.500 lei. Și ca el mulți alții.

★

Din vorbă în vorbă, am ajuns la arăturile de primăvară și însămînțări.

— Apoi, le-am început, spuse președintele. Pe o vreme ca asta nu-ți vine să stai locului o clipă. Ogorul parcă te cheamă să pui sub brazdă fragedă sămînța nouă. Nu avem prea mult de arat acum, căci 90 la sută din arături le-am făcut încă din toamnă, cu tractoarele de la S.M.T. Negrești și cu atelajele proprii. Tot atunci am însămînțat și 60 ha cu grîu. Acum, în primăvară, tractoarele ne vor ajuta numai la semănat și cultivat. Dacă timpul va fi tot așa de prielnic, cum se arată, apoi în cîteva zile terminăm. Vom pune în pămînt numai sămînță condiționată și bine tratată, căreia i-am încercat puterea de germinație.

Cît privește porumbul vom semăna numai hibrid, căci am văzut anul trecut că-i priește prin părțile noastre. Dacă avem sămînță bună și teren bine îngrășat — am cărat pînă acum la cîmp 200 de tone de bălegar bine putrezit — apoi sîntem siguri că vom culege recolte frumoase anul acesta. Facem treabă bună, tovarășă, căci lucrăm după carte. Avem mare ajutor din partea organelor agricole comunale. Șeful punctului agricol, tehnicianul Nicolae Apreutesii, e tot timpul printre noi, dîndu-ne îndrumările necesare.

★

Am avut posibilitatea să mă conving repede de spusele președintelui, căci, vorba ceea, „vorbește de lup și lupul la ușă". Împreună cu doi colectiviști, veni la sediu și tehnicianul agronom Apreutesii.

— Aș vrea, tovarășe Savastru, — se adresă el președintelui — să ținem diseară sfat cu membrii consiliului de conducere. Știi că avem de pus la punct problema comasării loturilor celor 6 colectiviști intrați în gospodărie spre sfîrșitul anului trecut. Și te-aș mai ruga să mă ajuți să mobilizăm pe toți colectiviștii pentru mîine seară. Vreau să ținem și aici, la dvs., măcar cîteva lecții din cele programate pentru cursul agrotehnic.

— Cursuri agrotehnice care să înceapă la data asta? m-am mirat eu.

Tovarășul Apreutesii mi-a relatat apoi că în toate satele comunei Ipatele funcționează cîte un cerc agrozootehnic de la 15 decembrie. Numai cel de la colectiva din Cuza Vodă nu s-a deschis. Pentru ce? Pentru că tehnicianul inginerul Pompiliu Răducanu de la secția agricolă raională, n-a binevoit nici pînă acum să-și facă apariția. Oamenii au făcut multe sezisări la cei în drept, dar degeaba. Atunci, tovarășul tehnician agronom s-a gîndit că, deși timpul e înaintat, să țină el măcar cîteva lecții cu colectiviștii, din cele care sînt mai direct legate de lucrările actuale.

Am vorbit cu mai mulți colectiviști. Toți sînt mîndri de gospodăria lor, toți sînt mulțumiți că au un președinte așa de vrednic și priceput. Mărturie stau construcțiile ridicate de cînd el e în fruntea colectivei: grajd pentru vite cu o capacitate de 40 de capete, prevăzut în interior cu adăpători automate, maternitate pentru scroafe cu o capacitate de 16 capete, zidită din piatră. Sînt realizări frumoase față de timpul în care au fost obținute, realizări care arată că, dacă oamenii harnici își string pămînturile laolaltă și le lucrează în chip nou, după metode agrotehnice înaintate, belșugul și bunăstarea își fac tot mai mult loc în casele lor.

L. PINTILIE

Cum trebuie îngrijite animalele
în timpul campaniei agricole de primăvară

În perioada actuală, executarea la timp și în bune condiții a campaniei agricole este o sarcină principală a tuturor lucrătorilor din agricultură. Pentru aceasta, trebuie folosite în mod chibzuit toate mijloacele de care le avem la îndemînă.

Printre aceste mijloace o mare însemnătate o au animalele de muncă. Avînd în vedere că în timpul campaniilor agricole, animalele de muncă depun un efort mare și pe o perioadă de timp îndelungată, ele trebuie îngrijite cu cea mai mare atenție pentru a nu le istovi și a le scoate din producție. Tocmai de aceea, este necesar ca activitatea zilnică să se desfășoare după un program bine stabilit, program care să îmbine munca cu odihna și să asigure timpul suficient pentru hrănirea, adăparea și curățenia animalelor.

De pildă, în perioada mai răcoroasă munca zilnică va dura circa 10 ore, ea fiind executată în cîte trei reprize a cîte 3-4 ore fiecare, alternînd cu pauze de 2-2½ ore. În perioada căldurilor mari, este bine ca munca să se execute numai în două reprize, dimineața și după amiază pe răcoare, animalele avînd în felul acesta o pauză mare în timpul arșiței. Se recomandă de asemenea ca în timpul lucrului să se acorde animalelor și un repaus de 10-15 minute la fiecare oră de muncă, iar săptămînal e bine să se lase animalelor o zi liberă pentru odihnă. Procedîndu-se în acest fel, animalele se obișnuiesc cu programul de lucru, munca devine mai puțin obositoare, nutrețurile sînt consumate cu mai multă plăcere iar cantitatea de energie produsă de animale este mai mare.

De asemenea, pentru ca munca prestată de animale să se execute cu maximum de randament este bine să se stabilească norme de lucru zilnice, individuale în funcție de vîrsta, starea de întreținere și de capacitatea de muncă a acestora.

O deosebită atenție se va da în această privință iepelor pline sau cu mînz, avîndu-se în vedere că ele trebuie scutite de munci grele iar în preajma fătărilor scutite de orice muncă.

Un factor important care asigură un efort de muncă susținut animalelor în timpul muncilor agricole este hrănirea acestora. În această perioadă se recomandă să se administreze animalelor de muncă furaje de bună calitate în cantități suficiente și ușor de mistuit.

Adăparea animalelor se va face cu apă bună după ce acestea au mîncat o parte din fîn și înainte de a li se da grăunțele. În nici un caz nu se vor adăpa animalele imediat după terminarea muncii fiindcă ele sînt încă înfierbîntate.

În ceea ce privește curățenia corporală a animalelor, aceasta se va face zilnic în aer liber, iar vara caii se vor îmbăia săptămînal, la rîu.

O bună îngrijire trebuie dată picioarelor și în special copitelor animalelor de muncă. Bunăoară, copita trebuie curățată zilnic de murdărie și unsă la fiecare două zile. La o lună și jumătate copitele cailor se primenesc, iar la două luni și jumătate sau trei luni se pun potcoave noi. Boii se potcovesc mai ales cînd umblă pe drumuri de piatră.

Cît privește harnașamentele, este bine ca fiecare cal să aibă hamul său individual bine ajustat pe corp pentru a nu-i produce rosături. Acesta va fi controlat cît mai des și păstrat în permanență curat și uns. De asemenea, jugurile boilor vor fi și ele bine ajustate, făcute din material lemnos rezistent dar elastic, cu cefarul rotunjit și neted. Nu este îngăduit ca hamurile rupte să se lege cu sîrmă sau alt material ce poate răni animalul.

De o mare importanță pentru tracțiunea animalelor este și bunăstarea vehiculului sau a mașinii agricole folosite. De aceea, acestea trebuie să fie solide, cît mai ușoare, să se miște cu ușurință și să aibă o bună stabilitate în timpul lucrului.

Urmînd cele cîteva sfaturi arătate mai sus vom putea menține animalele de muncă într-o condiție corespunzătoare asigurării forței de tracțiune necesară executării în bune condiții a muncilor agricole de primăvară.

NIȚESCU ION SILVESTRU
Ing. zootehnist
din Ministerul Agriculturii

In rînd cu oamenii muncii de pe întreg cuprinsul marii Țări a Socialismului, femeile sovietice muncesc cu sîrg și cu mult succes în fabrici și uzine, pe ogoarele colhoznice, pe șantierele de construcție, în așezămintele de știință și de cultură și în felurite alte ramuri de activitate, dîndu-și cu avînt contribuția la construirea societății comuniste.

Iat-o în clișeul nostru pe Tamara Dmitriuk, o tînără din Ucraina. Impreună cu alte mii de femei, ea a plecat în Kazahstan, să lucreze la valorificarea pămînturilor înțelenite. Aici ea a absolvit cu succes școala agricolă și a devenit mecanizator. In acest an Tamara Dmitriuk va lucra în unul din noile sovhozuri cerealiere ce au luat ființă pe pămînturile desțelenite.

Știri agricole DE PESTE HOTARE

A cincea conferință națională a cooperativelor agricole de producție din R.D. Germană

La 26 februarie au început la Rostock lucrările celei de a cincea Conferințe Naționale a cooperativelor agricole de producție din R.D. Germană. La conferință participă 900 de delegați ai membrilor cooperatori, iar în calitate de oaspeți, reprezentanți ai oamenilor muncii din agricultura Uniunii Sovietice, Poloniei și Cehoslovaciei.

In fața delegaților la conferință, H. Reinchelt, ministrul Agriculturii și Silviculturii a R.D. Germane, a prezentat un raport. Din raportul prezentat reiese că în mai mult de 65 la sută din satele R.D. Germane există acum 6281 cooperative agricole de producție cu 219.599 membri, cuprinzînd 23,2 la sută din suprafața arabilă a țării. Din aceste unități agricole socialiste, aproximativ 80 la sută, adică 5150, sînt cooperative de tip superior.

La ședințele conferinței sînt analizate în amănunțime sarcinile viitoare ale cooperativelor agricole de producție precum și problemele pregătirii și organizării campaniei agricole de primăvară.

In R. P. Albania se desfășoară culesul fructelor citrice

Regiunile cu climă caldă din R.P. Albania sînt vestite pentru bogatele recolte de fructe citrice. Țăranii muncitori albanezi, de pe litoralul Mării Adriatice și Mării Ionice, culeg în prezent o bogată recoltă de lămîi, portocale și piersici. In anii puterii populare, sectorul pomicol s-a dezvoltat deosebit de mult în toate regiunile R.P. Albania. Este semnificativ că în prezent există în Albania 5.300.000 de pomi fructiferi, adică de patru ori mai mulți ca înainte de război. Cel de al doilea plan cincinal al Albaniei prevede sădirea a încă 3 milioane de pomi fructiferi și a 600.000 citruși (lămîi, portocale etc.).

Inființarea Academiei de Științe Agricole a R. P. Chineze

De curînd a avut loc la Pekin ședința consacrată instituirii Academiei de Științe Agricole a R. P. Chineze. La ședință au luat parte conducătorii guvernului R. P. Chineze, oameni de știință, precum și acad. M. A. Olșanski, vicepreședinte al Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin", care se află în China. Președinte al Academiei a fost numit savantul Din In. In cadrul ședinței au luat cuvîntul Liao Lu-ian, ministrul Agriculturii, care a vorbit despre sarcinile noii Academii, și Din In, președintele Academiei, care a vorbit despre dezvoltarea în China a lucrărilor de cercetări științifice în domeniul agriculturii.

Pe lîngă Academia de Științe Agricole a R. P. Chineze vor fi create 8 sectoare — agronomic, pomicultură, zootehnie, veterinară, mecanizarea producției agricole, pedologie, protecția plantelor și economia agricolă.

Din experiența contabilității unui colhoz

Piotr Nenașev, contabilul colhozului „ROSSIA", povestește...

— Corespondență specială pentru ziarul „Agricultura Nouă" —

Pămînturile gospodăriei noastre agricole „Rossia" se întind pe malul stîng al Volgăi în raionul Molotov din regiunea Kuibîșev, cuprinzînd o suprafață de 6.500 hectare. Colhozul nostru este o gospodărie destul de mare, cu mai multe ramuri de producție, din care cele mai dezvoltate sînt cultura cerealelor și cultura legumelor. Anul trecut, colhozul a obținut aproape 1.900.000 kg. grîu, secară, orz și porumb, 76.000 kg. de floarea-soarelui și o mare cantitate de legume, cartofi, produse de bostănărie și alte culturi.

La noi ocupă de asemenea un loc de seamă creșterea animalelor. Colhozul are 7 ferme de vite, cu peste 1.000 de capete de vite cornute mari, cum și o fermă de oi, una de porci și una de păsari. In ultimii cinci ani, veniturile gospodăriei obștești a colhozului au crescut de două ori și se ridică acum la peste 2,5 milioane ruble.

Se înțelege că a conduce o gospodărie atît de variată, e un lucru cît se poate de complicat. Principiul socialist al producției planificate și al repartiției după cantitatea de muncă prestată necesită o evidența precisă și strictă, ceea ce face să crească rolul contabilului sau al socotitorului colhozului. El sînt acela care trebuie să se îngrijească de organizarea evidenței de bază, de evidența contabilă generală, de întocmirea situației veniturilor și cheltuielilor, de controlul aplicării bugetului etc. Să luăm de pildă evidența de baza în producție. Aceasta este o parte importantă a întregii noastre munci. Se socotește totul: consumul de muncă, zilele-muncă prestate, consumul de nutrețuri la ferme, producția obținută, desfacerea ei, etc. Toate acestea sînt necesare pentru repartiția justă a producției, pentru planificarea ulterioară. Se înțelege că eu singur n-aș putea face față unei evidențe atît de variate. Munca de bază în această direcție o duc niște socotitori speciali, iar eu îi instruiesc pe aceștia și le supraveghez munca.

La fermele de vite, evidența se ține în permanență. Altfel stau însă lucrurile cu brigăzile de cîmp. In perioada de iarnă, cînd se reduce mult volumul lucrărilor, aici nu mai e nevoie de socotitori și evidența o țin înșiși conducătorii brigăzilor. Dar și aici tot mie îmi revine sarcina de a controla dacă se ține corect evidența. Ca să ne dăm seama cît de necesar este acest control, să dăm un exemplu.

In luna ianuarie a acestui an, cu prilejul verificării socotirii zilelor-muncă, la brigada întîi de cîmp s-a găsit o greșeală în raportul brigadierului: volumul lucrărilor de transportare a paielor ieșise mai mare decît în realitate și membrilor brigăzii li s-au socotit în plus 197 zile-muncă, ceea ce ar fi însemnat pentru colhoz o pagubă cam de 2.000 de ruble. Firește că am recalculat situația și am aprobat plata numai pentru lucrarea executată în mod real. Comitetul de conducere al colhozului i-a atras atenția brigadierului asupra greșelii pe care a făcut-o.

Contabilul își organizează întreaga sa muncă pornind de la indicațiile date de comitetul de conducere al colhozului și de adunarea generală a colhoznicilor. Asta nu înseamnă însă nicidecum că inițiativa mea ar fi încătușată. Dimpotrivă, mie mi se acordă o mare autonomie. Eu am dreptul de a opri diferite plăți dacă le găsesc nelegale, de a recalcula zilele-muncă în caz că descopăr greșeli. Mie îmi revine controlul aplicării întocmai a bugetului de venituri și cheltuieli.

Bugetul colhozului prevede pe articole toate felurile de venituri și cheltuieli. El este întocmit inițial de contabil. Se iau ca bază pentru aceasta cifrele de control ale producției agricole obținute, a cărei valoare este convertită în bani. Cifrele de control sînt stabilite de comisia de producție, care este aleasă de adunarea generală a colhoznicilor. Bugetul de venituri și cheltuieli este aprobat în formă definitivă de adunarea generală a colhoznicilor. După aceea el capătă putere legală și contabilului îi revine îndatorirea de a supraveghea cu strictețe punerea lui în aplicare.

In anul 1955 bugetul prevedea să se cheltuiască pentru nevoile producției 23 la sută din venitul total al colhozului. In procesul punerii lui în aplicare s-a constatat însă că cheltuielile reale în acest scop reprezentau 32 la sută. Ce s-a întîmplat, de ce nu se respecta bugetul aprobat de colhoznici? Impreună cu comisia de revizie, noi am hotărît să controlăm activitatea fermelor, brigăzilor și a celorlalte sectoare ale producției obștești. Cu acest prilej, am descoperit unele cazuri de atitudine greșită și uneori neglijență față de bunurile obștești. Șoferii autocamioanelor, de pildă, consumau o cantitate mai mare de carburanți și lubrifianți decît cea prevăzută, la fermele de vite nu era bine îngrijit inventarul mărunt, în timpul însămînțărilor s-a consumat o cantitate mai mare de semințe etc.

Noi nu ne-am oprit însă aici. Ne-am gîndit să vedem dacă nu cumva aparatul nostru administrativ și de conducere este prea mare. S-a constatat că o seamă de lucrători cu funcții de conducere puteau trece în producție, fără a slăbi munca colhozului.

In anul următor, 1956, noi am putut respecta bugetul cu cea mai mare strictețe, fără nici o abatere, ceea ce a fost de mare folos și pentru colhoz, și pentru colhoznici. Dacă în anul 1955 noi am putut da colhoznicilor, în numerar, pentru zilele-muncă prestate numai 25 la sută din venitul bănesc total al colhozului, în 1956 s-au împărțit 42 la sută din venitul bănesc total al colhozului. Valoarea medie în bani a zilei-muncă a fost în anul 1955 de 4 ruble și 10 copeici. In anul 1956, a crescut la 11 ruble și 37 copeici.

La noi în colhoz s-au introdus avansurile lunare. Operația aceasta se face în felul următor: la sfîrșitul fiecărei luni, eu întocmesc pe baza evidenței de bază a producției, o evidență generală din care rezultă toate veniturile și cheltuielile colhozului în acest răstimp, munca depusă de fiecare colhoznic în producția obștească, etc. Noi am introdus o cotă regulată de avans: 4 ruble pentru fiecare zi-muncă prestată. Să zicem că un colhoznic a prestat într-o lună, 40 zile-muncă; pentru aceasta i se dă un avans de 160 ruble. Cu cît lucrează mai mult, cu atît capătă mai mult.

O latură importantă a activității contabilului o constituie controlul permanent al achitării corecte și la timp către stat a impozitelor, a cotelor obligatorii, controlul restituirii împrumuturilor și altele. In acest scop, eu mi-am întocmit un grafic în care se indică genurile de plăți și termenele respective. Cînd se apropie, de pildă, termenul de plată a impozitelor, eu fac transferul corespunzător fără a mai aștepta nici un fel de indicații. Aceasta scutește gospodăria de plata majorărilor.

O gospodărie cu multe ramuri de producție cere o bună evidență a mijloacelor bănești. Iată de ce în afară de mine, la comitetul de conducere al colhozului lucrează un ajutor de contabil, doi socotitori și o casieră. Dar nici chiar cu acest personal noi n-am putea face mare lucru dacă nu am fi ajutați de comisia de producție și de comisia de revizie.

Noi întocmim bugetele, revizuim normele, etc. în strîns contact cu aceste comisii. Comisia de revizie face la fiecare trei luni o revizie amănunțită a contabilității, verifică casa, controlează consumul corect al materialelor, calcularea zilelor-muncă, etc. Ea supune concluziile și propunerile sale adunării generale a colhoznicilor. Aceasta nu înseamnă însă că comisia nu poate da indicații comitetului de conducere, cerîndu-i să lichideze lipsurile descoperite de ea.

Speidel n-are ce căuta în Franța

In august 1944, cînd de pe pămîntul patriei noastre erau alungați ultimii cotropitori fasciști, pe pămîntul Franței, armatele lui Hitler aveau aceeași soartă.

De atunci au trecut 13 ani.

Soldatul francez ca și soldatul romîn, după ce și-au spus cuvîntul pe cîmpul de luptă împotriva fascismului, s-au retras cu inimile pline de bucuria victoriei în țările lor, la treburile lor pașnice. Au început să reconstruiască, să construiască.

Dar iată că după 13 ani, și credeți-mă, n-am nici o superstiție legată de această cifră, viticultorul francez din Bretagne, sau țăranul din îndepărtata Normandie au azi o grijă mai mare decît cea a recoltei lor: soldatul teuton, ambasadorul barbariei hitleriste, pe care ei credeau că l-au alungat pentru totdeauna de pe pămîntul Franței, și-a făcut din nou apariția. Generalul Speidel, fost comandant hitlerist, a primit comanda forțelor armate ale blocului Atlantic de Nord, din care face parte și Franța. Deci generalul Speidel are sub comanda sa și armata franceză. Soldatul francez care a luptat împotriva armatelor comandate de Speidel, îl are astăzi comandant tocmai pe acest călău.

Intreaga Franță este astăzi în picioare. Niciodată monumentele soldaților francezi căzuți în luptă împotriva fascismului n-au fost acoperite cu atîtea coroane de flori ca în aceste zile. Pelerinajele la mormintele victimelor fascismului înmănunchiază pe cei mai buni fii ai Franței. Cu toții în aceste zile jură în fața acestor morminte că nu vor admite ca jertfa lor să fi fost zadarnică.

Generalul Speidel a caracterizat trupele franceze ca nefiind demne de „încredere". Da, gura păcătosului adevăr grăește. Intr-adevăr, cum poate avea încredere un călău în simpatia viitoarei sale victime. Doar Speidel a mai fost o dată pe pămîntul Franței. Și are de ce a se teme. Francezii nu l-au uitat și nu-l vor uita.

In Adunarea Națională Franceză, în Consiliul Republicii ca și în consiliile municipale, pretutindeni se aude un strigăt de revoltă. Nu este strigătul disperării, nu este strigătul neputinței, ci strigătul hotărît de luptă al Franței: Pe aici fascismul nu va trece! Și Speidel știe bine aceasta.

Heusinger, alt general de-al lui Hitler uns proaspăt șef al statului major al armatei vest-germane, știe și el că nu se poate bizui pe soldatul francez. Fostul general nazist Heusinger, crezîndu-se bine adăpostit în spatele ușii ferecate a ministerului de război de la Bonn, și-a dat în vileag gîndurile sale sinistre. „Trupele vest-germane — a spus el într-o ședință la ministerul de război de la Bonn — sînt astfel dispuse încît să poată exercita oricînd controlul asupra trupelor franceze".

Acum 13 ani pe clădirea Reichstagului flutura alături de drapelul sovietic victorios și drapelul Franței biruitoare și libere. Acest drapel a fost ridicat pe clădirea Reichstagului cu prețul a nenumărate jertfe omenești.

Trădîndu-i pe cei care s-au jertfit, călcînd în picioare voința poporului francez, cîrmuitorii de azi ai Franței lasă din nou în doliu drapelul ei biruitor. Umbra unor călăi, de teapa lui Speidel și Heusinger, întunecă din nou cerul însorit al Franței. Și aceasta nu-l întristează numai pe francezi, ci pe toți cei care au simțit apăsarea cizmei hitleriste.

Nu numai viticultorul din Bretagne sau țăranul din îndepărtata Normandie se întunecă la chip și-și strîng pumnii de revoltă, ci și noi, cei de pe plaiurile Romîniei, care, ca și francezii, în aceleași zile ale lui august 1944, am scăpat de ciuma hitleristă. Atunci și poporul nostru ca și poporul francez a jurat să lupte cu hotărîre împotriva pericolului de reînviere a holerei hitleriste.

Pentru aceasta, astăzi, cînd Speidel se reîntoarce cu aprobarea americană pe pămîntul Franței, strigătul de revoltă al poporului francez găsește un larg ecou în marea inimă a poporului romîn.

GEORGE SIMBATENI

Ce părere aveți, tovarăși directori?

(Urmare din pag. I-a)

Conducerea direcției generale S.M.T. știa încă de la mijlocul lunii ianuarie că unii delegați, trimiși să sprijine serviciile regionale S.M.T., au dovedit o totală lipsă de preocupare pentru grăbirea lucrărilor. Ea știa, de exemplu, că tov. Strat Gheorghe, delegat cu munca de îndrumare în regiunea Iași, s-a ocupat mai mult cu... defalcarea planurilor de producție, lăsînd pe planul al doilea reparațiile. De asemenea, direcția generală știa că tov. ing. Gheorghe Popescu, șeful serviciului regional Suceava, n-a făcut nimic pentru buna organizare a pregătirii utilajului și a fost nevoie să fie trimis acolo — destul de tîrziu — și tov. Gh. Pantelimon, șeful corpului de control din direcția generală S.M.T. Tot astfel, știa că în regiunea București, reparațiile au început abia la 4—5 ianuarie și că pînă la 12 februarie, mecanicii de la acest serviciu regional nici n-au părăsit birourile spre a da îndrumări pe teren. Dar în loc să critice și să ia măsuri împotriva celor care nu și-au îndeplinit sarcinile conducerea direcției generale S.M.T. a preferat să cocoloșească lucrurile. Atunci, cînd v-am întrebat tovarășe director general Vasiliu Chiriac, care sînt sancțiunile ce au fost luate față de inginerii și tehnicienii cu munci de răspundere care s-au făcut vinovați de tărăgăneala lucrurilor, mi-ați dat exemplu, măsurile luate împotriva unui mecanic șef și a unui șef de atelier de la S.M.T. oarecare... Adică ați repetat povestea acarului Păun!

Un rol deosebit de însemnat a revenit, firește, centrelor mecanice la repararea tractoarelor și motoarelor de tractor.

Știm că lipsa pieselor de schimb a cauzat mari neajunsuri în iarna aceasta, atît mecanizatorilor din S.M.T.-uri cît și celor din centrele mecanice. Este bine cunoscut și faptul că unele întreprinderi industriale ca, I.M.U. Medgidia, I.M.S. Roman și altele, nu au livrat nici jumătate din reperele ce le-au fost repartizate spre fabricație. Dar dumneavoastră înșivă, tovarășe director general Bologan, ați recunoscut că dispecerii centrelor mecanice (unități care în prezent au încă de reparat 229 de tractoare și motoare) nu au fost suficient de stăruitori în grăbirea lucrărilor, ci s-au transformat în achizitori de materiale socotind că astfel și-au îndeplinit sarcinile, dumneavoastră ați recunoscut de asemenea că în centrele mecanice s-ar fi putut fabrica un număr mult mai mare de piese de schimb, dacă s-ar fi luat măsuri din vreme!...Dar, în loc să căutați origina lipsurilor și să interveniți energic acolo unde se constata delăsare și autoliniștire, ați preferat să-i *„mustrați"* pe directorii centrelor mecanice Oradea, Cluj, Sibiu, Carei, Otopeni și Iași ca și cum prin aceasta lucrurile s-ar fi putut îndrepta.

Și iată că acum, cînd ne apropiem de mijlocul lunii martie, la C.M. Roșiori mai sînt încă 10 tractoare în reparație, la C.M. Timișoara 11, la C.M. Cluj 17, la C.M. Craiova 18 etc.

Desigur că și dumneavoastră tovarășe director general Șerban Constantin, ați cunoscut situația rămînerii în urmă a reparațiilor. Dar de cîte ori ați fost solicitat să ne lămuriți cu privire la cauzele nelivrării de către bazele de aprovizionare cu piese de schimb, a reperelor cerute în S.M.T.-uri și centre mecanice, ați preferat să ne amintiți despre... neîndeplinirea obligațiilor contractuale de către întreprinderile furnizoare. Delegații speciali trimiși pe teren v-au arătat totuși că la bazele din Botoșani, Timișoara, Iași și altele, au existat grave deficiențe: necunoașterea volumului și sortimentelor de piese cerute de către unități, lipsa de interes pentru urgentarea trimiterii lor din fabrică etc. Și totuși, nici dumneavoastră nu ați luat măsuri împotriva birocraților și leneșilor de la unele baze. Abia acum, la 5 martie ați plecat cu avionul la baza din Timișoara. Adică în al doisprezecelea ceas!...

Insfîrșit, mai trebuie să vă amintim și dumneavoastră tovarășe director general adjunct Marin Ion, că deși în lipsa tov. director general adjunct Ștefănescu, aveați și sarcina să luați măsuri pentru încheierea contractelor de lucrări de către S.M.T.-uri cu unitățile agricole cooperatiste și cu țăranii individuali din raza lor de activitate, n-ați depus mare interes pentru acest lucru. Așa se explică de ce la 5 martie, contractările s-au făcut abia în procent de 72,6 la sută, în unele regiuni aceste lucrări fiind chiar mult rămase în urmă (Timișoara 50,5 la sută, Baia Mare 51,1 la sută, Suceava 61,3 la sută, Cluj 62,3 la sută etc).

Vă reamintim tovarăși directori generali că muncile agricole de primăvară trebuie efectuate într-un timp scurt. In acest an, volumul de lucrări fiind mai mare ca anul trecut e nevoie ca *întregul utilaj* al S.M.T.-urilor să fie grabnic și bine pus la punct, — și trimis pe teren. Dar pentru aceasta, e nevoie ca în primul rînd dumneavoastră să priviți cu mai multă exigență munca organelor de îndrumare și control din unități și să-i trageți la răspundere fără menajamente pe cei care caută să se achite numai formal de sarcinile ce le-au fost încredințate. Altfel, veți fi răspunzători de faptul că, în scurtă vreme, atunci cînd vor veni zile frumoase, bune de lucru, mulți mecanizatori vrednici nu vor avea cu ce să lucreze, deoarece mașinile, — fie că vor fi încă nereparate, fie că din cauza proastei reparații se vor opri în brazdă, așa cum ni s-a și semnalat din teren.

Cultură fizică și sport

Inaintea finalelor...

Duminică, în cîteva din regiunile țării, se vor desfășura etapele regionale (sau finalele la unele sporturi) din cadrul SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI. Duminică seara vor fi cunoscuți toți cei care, între 23 și 24 martie, își vor disputa întîietatea în finalele care se vor organiza la șah, tenis de masă, trîntă și schi.

Așa dar, iată-ne înaintea finalelor. In sălile de sport și pe pîrtiile de schi își vor da întîlnire duminică sute de sportivi din regiunile în care etapa regională n-a fost încă organizată: București, Craiova, Hunedoara, Iași, Ploești, Suceava, Oradea și regiunea Stalin. La aceste întreceri vor fi prezenți și mulți dintre sportivii satelor noastre. Vor reuși ei să se califice pentru finale? Noi le dorim succes. Dar nu numai aceste cuvinte am vrea să le spunem. Le mai amintim că în etapa regională care a avut loc duminică în multe alte regiuni, sportivii de la sate au terminat învingători în diferite întreceri, întrecîndu-i pe cei de la orașe. Acum, lista finaliștilor poate fi completată cu alte nume ale sportivilor din satele noastre. Ce trebuie de făcut pentru aceasta? Indicațiile tehnice sînt poate prea... în ajun dar nu trebuie neglijate iar instructorii sportivi care însoțesc loturile au datoria să arate fiecărui concurent ce are de făcut. Calmul, stăpînirea de sine, dîrzenia în întrecere, dorința de a învinge sînt însă elemente care pot completa foarte bine îndrumările tehnicienilor. Și, apoi, experiența etapelor anterioare trebuie folosită cu succes acum în întrecerile regionale.

Sînt doar cîteva recomandări pe care le adăugăm urării noastre de a întîlni la finalele SPARTACHIADEI cît mai mulți membri ai colectivelor sportive RECOLTA.

51 de activiste sportive vor fi distinse cu „Insigna asociației"

Alături de numeroasele acțiuni organizate de către asociația sportivă RECOLTA cu prilejul zilei de 8 Martie, trebuie remarcată atenția cu care activiștii asociației și-au îndreptat privirile către cele mai harnice activiste sportive din satele noastre, către o serie de sportive care au obținut rezultate însemnate. Nu este vorba despre feluritele competiții sportive feminine, ci despre evidențierea acestor cadre de nădejde ale sportului sătesc de activitatea cărora este strîns legată dezvoltarea sportului în multe sate și comune. Asociația RECOLTA a luat măsura ca 51 de activiste și sportive să fie distinse cu insigna de merit a asociației. O... indiscreție profesională ne-a permis să aflăm cîteva nume: ART ROSINA — instructoare raională la BISTRIȚA, MARIA WEINRICHT — campioană a asociației la patinaj artistic, ANELISE ROTH — instructoare în comuna BARCUȚ, raionul AGNITA, SLETZER IOHANA — antrenoare de gimnastică, MARIA BUTUC — președintă de sfat popular comunal în raionul URZICENI.

Este, fără îndoială, o cinstire binemeritată și un puternic stimulent pentru activitatea viitoare a activistelor și sportivelor care își desfășoară munca în domeniul sătesc.

PRONOSPORT

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 10, etapa din 10 martie:

I. Internazionale — Milan (campionatul italian).
II. Torino — Roma (campionatul italian).
III. Bologna — Fiorentina (campionatul italian).
IV. Udinese — Juventus (campionatul italian).
V. Padova — Genoa (campionatul italian).
VI. Palermo—Atalanta (campionatul italian).
VII. Lazio — Spal (campionatul italian).
VIII. Sampdoria — Triestina (campionatul italian).
IX. Nimes — Reims (campionatul francez).
X. Angers — Racing Paris (campionatul francez).
XI. Nancy — Marseille (campionatul francez).
XII. Sedan — Monaco (campionatul francez).

MECIURI DE REZERVA:

A. Toulouse — Strasbourg (campionatul francez).
B. Sochaux — Lyon (campionatul francez).

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"